

Der er en global nyorientering i gang: Schiller Instituttets ugentlige webcast med Helga Zepp- LaRouche 20 april. 2022

Den 20. april (EIRNS) – Verdens vigtigste finansministre, centralbankfolk og private finansfolk samledes i Washington, D.C. de første tre dage i denne uge til det årlige forårsmøde i Den Internationale Valutafond (IMF) og Verdensbanken. De indrømmede offentligt, at op mod 1,7 milliarder mennesker står over for en alvorlig fødevarekrise og sultenød i år. De nikkede forstandigt til beretninger om, at en inflation på op til 50, 80 og sågar 120 % på fødevarer og energiprodukter var skudt i vejret i Tyskland og i hele Europa, for ikke at nævne et desperat Sydamerika. De var enige i, at lavindkomstlandenes gæld er blevet fuldstændig ubetalelig og vil komme til at detonere inden for kort tid. Og de lykønskede hinanden med deres »brændte jords«-sanktioner, hvormed de har til hensigt at udslette Rusland – og alle andre oprørske nationer – fra jordens overflade.

Og stadig forsøgte de at trøste hinanden med overbevisningen om, at meget få lande, trods alt det ovenstående, vil tilslutte sig Kina, Rusland og de omkring 150 nationer, der er en del af Bælte- og Vejinitiativet, som udgør et økonomisk alternativ til det døende og dødbringende, transatlantiske finanssystem. Som IMF's nye cheføkonom, Pierre-Olivier Gourinchas, argumenterede, forventede han ikke på nuværende tidspunkt, at mange lande »vil træffe det valg, at deres fremtid består i at springe over på den anden side«.

I sit ugentlige webcast den 20. april pegede Helga Zepp-LaRouche på den tilspidsende konfrontation mellem oligarkiets krav og dem, der stræber efter menneskehedens fælles velfærd, som værende karakteren af den kommende konflikt. Hun understregede, at der er en global nyorientering i gang, som er ved at opstå omkring Rusland, Kina og Indien. Dette tager form ligesom hendes afdøde mand, Lyndon LaRouche, havde fremsat med sit Firemagtsforslag, der skulle forene Rusland, Kina, Indien og USA. For at skabe den nødvendige forandring, væk fra det kollapsende transatlantiske system, kræves der en koalition af nationer, stærke nok til at forsvare sig mod London, Wall Street og Silicon Valley. Dette sker nu – det vigtigste spørgsmål er, om vi kan mobilisere nok kræfter i USA og Europa til at støtte denne nye strategiske og finansielle arkitektur, inden de imperiale interesser, der forsvare det nuværende bankerotte system, fremprovokerer 3. Verdenskrig.

»Konflikten er ikke mellem 'demokratier' og 'autokratier', men mellem det koloniale system og dem, der modsætter sig det«, udtalte Zepp-LaRouche, som dette blev præsenteret i dybden på Schiller Instituttets særdeles vellykkede konference den 9. april. Den nærmeste fremtid, sagde hun, vil blive stadigt mere turbulent og tilføjede, at hun er overbevist om, at »vi ikke vil komme igennem dette år uden store nyudviklinger«.

Den kommende opgave er at fortsætte og omgående udvide den proces, der blev indledt på Schiller Instituttets konference, for at bringe tiltagende, internationale kræfter ind i denne diskussion og organisere en tilstrækkelig stor styrke af nationer og politiske grupperinger til rent faktisk at indkalde til en international konference for at skabe en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som er menneskeheden værdig.

Panel 1: hovedtale af Dennis Small ved Schiller Instituttets videokonferenece For at etablere en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur for alle nationer den 9. april 2022

Jeg er meget glad for at være her i dag blandt denne fremragende gruppe af internationale tænksomme aktører eller aktive tænkere, som er samlet for at udarbejde løsninger på verdens problemer. Problemerne er virkelig store. Jeg kommer til at tænke på, hvad Ramsey Clark engang sagde om det, der gjorde Lyndon LaRouche så farlig for hans fjender i det internationale finansielle etablissement, nemlig at hans organisation var en "frugtbar idémotor".

Og det er igen i dag præcis det, der gør os til en så stor en trussel mod det eksisterende finansielle etablissement med centrum i London og en vigtig gren i Wall Street. Det haster nu med at få gang i disse motorer for at håndtere en krise af en størrelsesorden, som vi ikke har set siden Den sorte Død i det 14. århundrede.

Vi kigger f.eks. i retning af en global hungersnød, hvor det for blot et par måneder siden blev anslået til at 235-250 millioner mennesker ville dø af sult i løbet af dette år, men nu er de bedste vurderinger – og de er desværre præcise – at så mange som 1 milliard mennesker meget vel kan dø af sult i år.

Det er en ottendedel af den menneskelige befolkning.

Situationen i bestemte lande, især i Mellemøsten og Nordafrika, er slem på grund af deres ekstreme afhængighed af import. Ved at afskære den russiske og ukrainske eksport gennem disse supersanktioner der er blevet anvendt – de to lande har tilsammen en tredjedel af al den hvede, der handles på verdensmarkederne – rammes især Afrika og Mellemøsten endnu hårdere.

Energisituationen er endnu værre. Det rammer Europa særlig hårdt. Europa er fuldstændig afhængig af russisk eksport af olie og gas. Tyskland, den mest industrialiserede af Europas nationer, får 24 % af sin samlede energiforsyning fra russisk gas og olie, som det fremgår af grafikken på skærbilledet. Men dette rammer ikke kun Afrika, det rammer ikke alene Tyskland. Disse supersanktioner, der kommer oven på et igangværende sammenbrud af hele det globale finanssystem, berører hele verden.

Det, vi nu har at gøre med, som I kan se ved at kigge på Lyndon LaRouches berømte Triple Curve, tredobbelte kurvefunktion, som giver en idé om forholdet mellem væksten i finansielle spekulative aktiver og det fysiske økonomiske sammenbrud nedenunder. Det ses, at dette problem faktisk begyndte med et kollaps i vækstraterne i den fysiske økonomi tilbage omkring 1971, da det flydende valutakurssystem blev indført internationalt. Bretton Woods-systemet med faste valutakurser, der blev indført af Franklin Delano Roosevelt, blev skrottet, og det åbnede dørene for en flodbølge af spekulation, som i dag har skabt en boble af derivater, der er på et sted mellem 1,5 og 2 billioner dollars.

Det der er sket, som man kan se på den anden version af denne tredobbelte kurve, er, at oven på dette igangværende sammenbrud har vi haft en nedgang pga. pandemien, som forårsagede frygtelige kriser i hele verden. Oven i det var der en yderligere forværring af den forsætlige afindustrialisering, der blev indført efter COP26-mødet og miljøpolitikken på internationalt plan generelt.

Og nu er der så en tredje tilbagegang af en dramatisk art med de sanktioner, der er blevet indført internationalt. Så siden 1971, da det flydende valutakurssystem blev indført, var det begyndelsen til enden på det, der i virkeligheden var Glass/Steagall-systemet internationalt, som adskilte produktiv anvendelse af valuta og kredit fra spekulative aktiviteter. På internationalt plan taler vi om et system med faste valutakurser; i USA er det Glass/Steagall-systemet. Det er det samme med hensyn til de økonomiske grundprincipper.

Lad mig gå over til spørgsmålet om, hvordan vi løser dette problem, for jeg mener, at det er det, som vores opmærksomhed og vores diskussion virkelig skal fokuseres på. Vi har sammensat et program til at løse denne krise globalt, til at skabe en ny økonomisk arkitektur med udgangspunkt i LaRouches grundlæggende økonomiske politik, der er centreret omkring hans Fire Love. Se, det man begynder med, og man er altid nødt til at begynde med dette, er den fysiske økonomi. Ikke de finansielle aspekter, men den fysiske økonomi.

Hvis man ser på kombinationen af Rusland, Indien og Kina – hvad Primakov kaldte den strategiske trekant – kan man se, at disse tre nationer i sig selv, som alle bliver angrebet og ødelagt af de spekulative angreb fra London og Washington og de politiske angreb og også de militære angreb, tilsammen udgør 38% af verdens befolkning; de producerer 42% af hveden, 66% af stålet. 45% af de nye atomkraftværker der bygges. Det er ikke sådan, at de kan fungere på en selvstændig måde, men de har et meget godt grundlag for at bryde med det spekulative system og etablere – og dette er det andet punkt i vores forslag – en fælles valuta, der indledes mellem disse nationer, som ville etablere en fast valutakurs indbyrdes og med en absolut barriere mellem dem og det spekulative dollarsystem.

Der har været mange diskussioner i finansielle kredse på internationalt plan om, hvordan man kan gøre dette. Ville den blive bakket op af guld, af råvarer, af hvad? Det vigtigste,

der gør en valuta værdifuld, er, at den er bakket op af realkredit, der udstedes i en produktiv retning. Jeg vil gerne citere for jer, hvad Lyndon LaRouche sagde om dette på et seminar den 29. juni 2005 i Berlin. Han sagde:

“Regeringers og ledende institutioners populære opfattelse af penge er vanvittig, når man ser på virkningerne af begrebet, og den måde det anvendes på. Pengenes værdi bør bestemmes ud fra et videnskabeligt princip, ikke et regnskabsprincip. Og det videnskabelige princip er, hvad der er en fysisk forsvarlig bestemmelse af regeringernes vilje og evne til at skabe kredit på lang sigt til udvikling af deres økonomier og deres produktivitet. Viden om regeringens vilje og kompetence til at skabe værdi, til at skabe rigdom og til at have tilstrækkelig velstand til at tilbagebetale den gæld, som man skaber, rettidigt. Dette er et fysisk spørgsmål, ikke et regnskabsrelateret spørgsmål.”

Jeg mener, at dette er afgørende for opgaven med at sammensætte en sådan fælles blok og en valuta, der kan understøtte den med hensyn til dens fysiske økonomiske kapacitet.

For det tredje skal de nationer, der er en del af denne genopretning af de fysiske økonomier ved at bryde med det synkende Titanic, etablere nationale valutaer med faste valutakurser, ikke en flydende valutakurs, som åbner døren for spekulation med dollaren, og forsvare den med valutakontrol. Brug dette til at etablere hamiltonisk kredit udstedt til produktive aktiviteter af præcis den slags, som Lyndon LaRouche netop beskrev. Behovet for en sådan fuldstændig mur mellem den spekulative økonomi og den produktive økonomi er kernen i en ordning af Glass/Steagall-typen.

Med dette på plads som en byggesten eller et udgangspunkt har vi så kravet om de tre RIC-nationer [Rusland, Indien, Kina], som erindres var starten på BRIC efter RIC, og derefter BRICS [Brasilien, Rusland, Indien, Kina, Sydafrika]. De burde

udvides ved at låne kapital til produktive aktiviteter til udvikling af Den tredje Verden, udviklingssektoren. De fleste nationer i udviklingssektoren vil være meget glade for at tilslutte sig en sådan ordning, fordi de bogstaveligt talt bliver dræbt af politikken fra det synkende, selvdestruerende, transatlantiske finanssystem.

Det er ekstremt vigtigt som et femte punkt, at USA og de europæiske nationer kan tilbydes denne type ny mekanisme. Det er det, som Lyndon LaRouche altid havde foreslået; en fire-magts-aftale mellem Rusland, Indien, Kina og USA. I forbindelse med forslag som f.eks. Kinas Bælte- og Vej-Initiativ tilbydes USA og Europa at tilslutte sig disse aktiviteter, som naturligvis vil være til gavn, ikke for Wall Street eller City of London, men for befolkningen og industrien i hele den pågældende region. Det er ikke en så stor ændring for USA. Det betyder udelukkende, at man skal vende tilbage til Alexander Hamiltons principper, som vores amerikanske system for politisk økonomi faktisk blev grundlagt på.

Endelig, og for det sjette, foreslår vi, at denne nye orientering, denne tilgang til øst-vest-samarbejde med henblik på win-win-udvikling anvendes på Ukraine; det måske vanskeligste problem på planeten. Ukraine er blevet ødelagt af 30 års liberal økonomisk politik, ikke kun af krigen. Det har betydet, at landets befolkning er faldet med en tredjedel, at arbejdsstyrken er styrtdykket, at arbejdsstyrken i fremstillingsindustrien er gået ned med 25%.

Og dette i en økonomi, som havde været en af de mest avancerede industrielt udviklede økonomier med højteknologi, rumfart og andre kapaciteter, atomkraft osv. Og naturligvis den berømte sorte muldjord, der sørgede for udvikling af landbruget. Alt dette skal genopbygges, og det må ske i et fælles samarbejde mellem øst og vest. På denne måde vil Ukraine ikke blive udløseren for en potentiel atomkrig, men en reorganisering omkring det westfalske princip om, at den

andens fordel skal være grundlaget for løsningen af hele jordens problemer. Vi må tage udfordringen med Ukraine op, ikke fordi den er let, men fordi den er svær.

Jeg takker Dem.

**Behovet for et nyt paradigme.
Åbningstale af Helga Zepp-
LaRouche, Schiller
Instituttets grundlægger
og international præsident,
ved Schiller Instituttets
videokonfernece
For at etablere en ny
sikkerheds- og
udviklingsarkitektur for alle
nationer den 9. april 2022**

Kære konferencedeltagere fra hele verden! Det der bringer os sammen her i dag, med deltagere fra over 60 lande fra fire kontinenter, er vores dybeste bekymring over, at selve menneskehedens eksistens er i alvorlig fare. Formålet med

vores konference er at gøre de stadig mere omfattende samfundsmæssige kræfter i verden opmærksom på, at der på grund af faren ved den nuværende eskalerende strategiske konfrontation snart kunne opstå en fuld militær konfrontation mellem NATO og Rusland, som kunne føre til en verdenskrig, der efter al sandsynlighed ville betyde menneskehedens udslettelse i en efterfølgende atomvinter. Formålet med vores konference er derfor at demonstrere på den mest kraftfulde måde, at der findes et umiddelbart tilgængeligt alternativ, et nyt paradigme, som kan lægge denne dødelige trussel bag os og indlede en ny æra i menneskehedens historie i overensstemmelse med menneskehedens sande natur som den eneste hidtil kendte art, der er i stand til at ræsonnere.

Denne fare for nævnte store krigsfare begyndte ikke den 24. februar i år. Som min afdøde mand Lyndon LaRouche forudsagde med forudseenhed i august 1971, efter at Nixon havde erstattet Bretton Woods-systemets faste valutakurser med flydende valutakurser, at en fortsættelse af denne pengepolitik – hvis den ikke korrigeres – uundgåeligt ville føre til en ny fascisme og en ny verdenskrig. Og 50 år senere er det præcis, hvor vi befinder os lige nu. Den akutte fare for krig, den større krig, skyldes at det transatlantiske neoliberale finanssystem allerede var på et fremskredent stadium af sammenbrud, med en hyperinflationær eksplosion af et håbløst bankerot system, før krigen i Ukraine begyndte.

For at forstå de virkelige årsager til krisen i Ukraine må man gå tilbage til årsagerne til, at den store historiske chance, der eksisterede efter Sovjetunionens opløsning for at etablere en ægte fredsordning, som vi foreslog med programmet for den eurasiske landbro dengang, blev forpasset. Et godt udgangspunkt, et vindue til at få et indblik, er et dokument, der oprindeligt blev lækket til New York Times af en whistleblower i marts 1992, og som blev kendt som Wolfowitz-doktrinen, der blev skrevet i ånden fra det tidligere Project for a New American Century. Dokumentet fastslog, at en del af

den amerikanske mission ville være at sikre USA's rolle som den eneste supermagt i den post-sovjetiske verden, der ville have tilstrækkelig militær magt til at afskrække enhver nation eller gruppe af nationer fra at udfordre USA's forrang. Den 8. marts 1992 skrev New York Times: "[D]et er Pentagons hidtil klareste afvisning af kollektiv internationalisme, den strategi, der opstod efter Anden Verdenskrig, da de fem sejrsmagter søgte at danne et FN, der kunne mægle i konflikter og overvåge voldsudbrud."

Wolfowitz-doktrinen var den egentlige årsag til, at det løfte, som udenrigsminister James Baker ved tre forskellige lejligheder i februar 1990 gav Gorbatsjov om, at NATO ikke ville udvide "en tomme mod øst", ikke blev holdt. Wolfowitz-doktrinen, der var baseret på det angloamerikanske særlige forhold, var det grundlæggende aksiom for en hel række politikker der fulgte, begyndende med den såkaldte "chokterapi" til de IMF-støttede liberale reformer i Rusland i 1990'erne, som i lyset af Ruslands rigdom på råstoffer og videnskabelige ekspertise udtrykkeligt havde til formål at eliminere en potentiel fremtidig konkurrent på verdensmarkedet, og som reducerede Ruslands industrielle kapacitet fra 1991-1994 til kun 30 %. Det var grundlaget for de forskellige interventionskrige i Irak, bombningerne mod Jugoslavien, krigene mod Afghanistan, Libyen og Syrien samt de fem NATO-ekspansioner mod øst.

Putins tale på sikkerhedskonferencen i München i 2007 var en dramatisk protest mod indførelsen af den unipolære verden, som i det væsentlige forblev lige så ubesvaret som de forskellige definitioner af "røde linjer" vedrørende Ruslands centrale sikkerhedsinteresser, indtil den seneste til USA og NATO, som Putin fremsatte den 17. december. Konflikten mellem påstanden om at opretholde en i det væsentlige unipolær verden og fremkomsten af en multipolær verden, som var det naturlige resultat af Kinas økonomiske fremgang, BRI's tiltrækningskraft for over hundrede lande, det strategiske partnerskab mellem

Rusland og Kina og senest mange lande, såsom Indien, Pakistan, Brasilien, Sydafrika og andre lande, der nægter at blive inddraget i den geopolitiske konfrontation mellem Vesten og Rusland og Kina. Denne konflikt er kernen i den nuværende fare.

Det er forfærdeligt, at vi har en krig midt i Europa, men det var krigene i Irak, Afghanistan, Libyen, Syrien, Yemen osv. også, men de fandtes næsten ikke i nyhederne. Og var der nogen der troede, at det russiske militær kunne have draget andre konklusioner, da de så indførelsen af stadig hårdere sanktioner, gennemførelsen af diverse Rand-tænk tanksscenerier og koret af vestlige politikere om at "knuse" den russiske økonomi, "knuse" Putin, "knuse" det russiske system, den største atommagt på planeten? Og nu, efter at forhandlingerne mellem de russiske og ukrainske delegationer i Tyrkiet havde nået et første håbefuldt skridt, bruges billeder af krigens grusomheder, uden blot et minut af princippet om uskyldsformodning indtil det modsatte er bevist, til at indføre yderligere sanktioner, udvisning af diplomater og en åbenlys trussel om at ruinere Rusland.

Politikken er åbent rettet mod et regimeskifte i et forsøg på at gøre ikke blot Putin, men også hele Rusland til en paria blandt nationerne i en ubestemt fremtid, udelukke landet fra FN's Sikkerhedsråd, ja, endog FN og G20, hvilket vil ødelægge disse institutioner. Det vil medføre en fuldstændig politisk og økonomisk afkobling mellem Vesten og Rusland og Kina. Denne politik har allerede gjort og gør ødelæggende skade på den fysiske økonomi på verdensplan, de såkaldte forsyningskæder, og den bringer antallet af potentielle ofre for en global hungersnød op på 1 milliard mennesker, dvs. en ottendedel af hele menneskeheden! Der er allerede hungerprotester i mange lande i Mellemøsten, Afrika og Latinamerika! I mellemtiden truer inflationen i priserne på fødevarer, energi og råvarer med at halvere industriproduktionen i mange lande. Der truer massearbejdsløshed og et totalt sammenbrud i kaos.

Et nyt system er allerede ved at opstå, centreret omkring Kina og BRI, Rusland, Indien og andre. Der er mange nye strategiske tilpasninger på vej; SCO, BRICS, OIC, Kina-forbindelserne, de mange forbindelser mellem det globale syd. Men selv opfattelsen af en multipolær verden løser ikke problemet, fordi den stadig indebærer faren for en geopolitisk konfrontation: Vi har brug for en markant og pludselig ændring i den måde, vi organiserer vores anliggender på. Den må starte med en ærlig, entydig erkendelse af, at en fortsættelse af den nuværende politik risikerer en konflikt, hvor der ikke ville være nogen vinder. Derfor er der behov for en ny fredskonference i traditionen fra den Westfalske Fred.

Erkendelsen af at den eneste mulighed, der var tilbage, var at føre fredsforhandlinger, gik op for de stridende parter efter 150 års religionskrig i Europa, hvoraf Trediveårskrigen kun var kulminationen; da de indså, at ingen ville være tilbage i live til at nyde sejren, hvis krigen fortsatte. I dag, hvor mange byer i en atomkrig ville være døde i løbet af få timer, ville resten af menneskeheden lide og sygne hen i en atomforurenede verden, indtil enten alt liv ophører, eller de få ulykkelige overlevende ville overveje, hvorfor menneskeheden ikke var i stand til at forhindre sin egen ødelæggelse.

Derfor må der straks indkaldes til en krisekonference i den Westfalske Freds ånd, hvor "For fredens skyld skal alle forbrydelser begået af den ene eller den anden side tilgives og glemmes", og "For fredens skyld skal al politik tage hensyn til den andens interesser".

Der må være en hensigt om at skabe en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som tager hensyn til sikkerhedsinteresserne for hvert enkelt land på planeten. Der skal øjeblikkeligt indføres en våbenhvile. Og der skal skabes et nyt kreditsystem til erstatning for det bankerotte finansielle system, som er den egentlige årsag til krigsfaren. Det skal være baseret på principperne i det oprindelige

Bretton Woods-system, som det var tiltænkt af FDR, men som på grund af hans tidlige død aldrig blev gennemført.

Disse principper, som Lyndon LaRouche skitserede i et "Udkast til aftalememorandum mellem USA og U.S.S.R.", der blev offentliggjort den 30. marts 1984, efter at Sovjetunionen havde afvist præsident Reagans tilbud om at samarbejde om at gøre atomvåben forældede ved hjælp af teknologiske midler, er stadig absolut gyldige i dag. I dette memorandum hedder det:

"Artikel 1: Generelle betingelser for fred

"Det politiske grundlag for varig fred må være: a) Den ubetingede suverænitet for hver enkelt og alle nationalstater, og b) Samarbejde mellem suveræne nationalstater med henblik på at fremme ubegrænsede muligheder for at deltage i fordelene ved teknologiske fremskridt til gensidig fordel for alle og enhver.

"Det mest afgørende træk ved den nuværende gennemførelse af en sådan politik for varig fred er en dybtgående ændring i de monetære, økonomiske og politiske relationer mellem de dominerende magter og de relativt underordnede nationer, der ofte klassificeres som "udviklingslande". Medmindre de uretfærdigheder, der hænger tilbage i kølvandet på den moderne kolonialisme, gradvist afhjælpes, kan der ikke blive nogen varig fred på denne planet. For så vidt som USA og Sovjetunionen" – i dag Den Russiske Føderation og Folkerepublikken Kina – "anerkender, at fremskridt i den produktive arbejdskraft på hele planeten er i deres og begges vitale strategiske interesser, er de to magter i denne grad og på denne måde bundet af en fælles interesse. Dette er kernen i den politiske og økonomiske politik, som er uundværlig for at fremme en varig fred mellem disse to magter."

Forpligtelsen til at engagere sig i et globalt program til udryddelse af fattigdom, som det f.eks. er skitseret i Schiller Instituttets rapport "The New Silk Road Becomes the

World Land-Bridge" eller Kinas forslag om et samarbejde mellem Bælte- og Vej-Initiativet, USA's Build Back Better-program og EU's Global Gateway-program, kan blive det egentlige udviklingsmæssige grundlag for en global sikkerhedsarkitektur. Ukraine kan i stedet for at være kanonføde i en geopolitisk konfrontation udgøre en bro mellem Europa og de andre eurasiske nationer.

I lyset af den nuværende og den fremtidige fare for pandemier må der opbygges et moderne sundhedsvæsen i alle lande. I betragtning af den hungersnød, der truer 1 milliard mennesker på livet, og den forventede befolkningstilvækst skal regeringerne træffe hasteforanstaltninger for at fordoble verdens fødevarerproduktion for at sikre en sund kost for alle mennesker.

Folkeretten, som den udviklede sig på baggrund af den Westfalske Fred og blev fastlagt i FN-pagten, skal genindføres uden begrænsninger. De fem principper for fredelig sameksistens skal være retningslinjerne for samarbejdet mellem alle nationer.

Den nuværende eksistentielle krise har vist, at menneskeheden har en fælles fremtid eller ingen, og at vi må sætte den fælles menneskeheds interesse før alle nationale interesser, og at alle nationale interesser fra nu af må være i samhørighed med hele menneskehedens interesse.

Det er et udtryk for vores menneskelige civilisations rigdom, at den har skabt forskellige kulturer. Vi må fremme dialogen mellem de bedste traditioner fra disse kulturer, de smukkeste frembringelser inden for videnskab og kunst, som et bevis på menneskets unikke kreativitet og på den måde skabe en ny renæssance, der vil indlede en ny æra for menneskeheden.

Vi vil erstatte had og fordomme mod andre kulturer, som kun eksisterer, hvis vi ikke kender dem, med en nænsom kærlighed til hele menneskeheden, fordi den er det mest værdifulde gode

i det kendte univers.

Zepp-LaRouche: “Ukraine en bro – frem for et redskab

Den 1. april – Der er et nyt system på vej frem i hele verden. Det er faktisk ikke en reaktion på “Ukraine/Rusland-konflikten eller andre” aktuelle begivenheder.” Det vil, hvis det lykkes, hverken have karakter af “multipolaritet” eller “unipolaritet”.

Denne forhåbningsfulde udsigt til et nyt system er en reaktion på det, som Lyndon LaRouche ofte, i midten af 1990’erne, betegnede som “afslutningen på en 650-årig historisk cyklus”. Dette var en 100-årig overgang, der begyndte med, at Englands Edward III i 1343 afviste sin gæld til finanshusene Bardi og Peruzzi (for at redde deres sjæle fra åger og beslægtet skændig praksis), til Europas død og genfødsel efter 100 år med ødelæggende pest i storbyerne, elendighed, overtro og krig, ved hjælp af Firenze-koncilets renæssance i 1439, hvis ekstraordinære og kreative virkning på menneskeheden, bragte menneskehedens fremskridt videre, med mange tilbageslag, frem til i dag.

Firenze-koncilet og den nye måde at organisere samfundet på, som det var udtryk for, blev i vid udstrækning gennemført takket være kardinal Nikolaj af Cusas arbejde. Cusa var ikke blot grundlæggeren af den moderne europæiske videnskabelige metode; hans metode til at tænke og udøve diplomati, kaldet “Modsætningernes sammenfald”, som er beskrevet i hans værk “Om den lærde uvidenhed”, er den samme metode, som Helga Zepp-

LaRouche anvender i dag til at skabe grupperinger på vegne af definitionen af en virkelig menneskelig fremtid.

Modsætningernes sammentræf er faktisk et højere princip for verdensordenen og er hverken "unipolær" eller "multipolær". Den store opgave, som civilisationen står over for i dag, er at sikre den uomstøttelige ret og udføre en nations pligt til at øge den materielle velstand for hvert enkelt individ og den stadig større menneskelige befolkning ved hjælp af universel tilgang til teknologiske fremskridt og universel uddannelse uden ondskabsfulde, affolkende sanktioner mod de fattige. Det er skillelinjen mellem vores retmæssige fremtid og udslettelse, sandsynligvis termonuklear udslettelse.

Helga Zepp-LaRouches optræden i dag i CGTN's program "Dialog Weekend", på tærsklen til topmødet mellem Kina og EU, definerede i løbet af tre minutter skitsen af en alternativ politisk mulighed og faktisk en afvisning af geopolitikken – en ny global handlingsplan til overvejelse for alle topmødedeltagerne og underforstået, for befolkningerne i deres respektive nationer.

Som svar på det første spørgsmål, der blev stillet hende, erklærede fru Zepp-LaRouche: "EU skrev på forhånd på sin webside ... at de ønskede, at Ukraine-spørgsmålet (skulle være) praktisk talt det eneste spørgsmål (på topmødet), og at de ønsker, at Kina skal mægle og påvirke Rusland. Men jeg mener, at det er meget klart, at Kina ikke ønskede at tage parti. Men i betragtning af at EU's økonomi er i frit fald, faktisk med akkumuleringen af Covid og nu sanktionerne, er Europa slet ikke i en stærk position.

"Og jeg tror, Kina har en opfattelse, som jeg mener, egner sig til en mæglerrolle, og det er præsident Xi Jinpings idé om en fælles fremtid for den samlede menneskehed. Jeg mener, at dét er det vigtigste budskab lige nu, da vi befinder os i en situation, der strategisk set er farligere end under Cubakrisen, og derfor er det, vi virkelig har brug for, og jeg

tænker, at Kina ville være i en enestående position til at opnå dette, nemlig at foreslå en ny international sikkerhedsarkitektur, som vil tage hensyn til alle verdens landes interesser.

For årsagen til, at vi har Ukraine-krisen, er på grund af NATO's ekspansion mod øst i 30 år, som Vesten ikke engang ønsker at diskutere længere, men spørgsmålet er, hvordan vi kommer ud af det.

“Vi har brug for en ny sikkerhedsarkitektur, og jeg har foreslået, at den skal være i traditionen fra den Westfalske Fred, som afsluttede 150 års religionskrig i Europa. Og situationen i dag, i lyset af faren for atomkrig, er langt farligere end dengang. Og jeg tænker at europæerne fuldstændig ignorerer den kendsgerning, at der er ved at opstå et nyt system baseret på Shanghai-samarbejdsorganisationen (SCO), BRICS, kombinationen Rusland-Indien-Kina.

Indien har nægtet at lade sig trække ind i USA's lejr, men ønsker også at forblive neutralt. Og jeg tror, at den eneste måde, hvorpå vi kan komme ud af dette, er, hvis europæerne, og endelig også USA, vil forstå, at det er i deres egen interesse at samarbejde med Bælte- og Vej-Initiativet om at løse de virkelige problemer, som vedrører hele menneskeheden, nemlig at pandemien ikke er overstået.

“Vi har en fødevarekrise. Jeg mindes, at en kinesisk økonom for nylig sagde, at som følge af sanktionerne mod Rusland risikerer en milliard mennesker at dø af sult i år. Hvis Kina ville spille en mæglerrolle og sige, at alle disse problemstillinger skal adresseres samtidig, så kan Ukraine blive en bro i stedet for at være et geopolitisk redskab mellem EU og Rusland, det kunne blive en bro i samarbejdet på det eurasiske kontinent.”

I dialogen med Zepp-LaRouche, deltog professor John Gong fra “University of International Business and Economics”, som er

velkendt af medlemmerne af Schiller Instituttet. Han påpegede, efter at have diskuteret, hvad han troede, at EU's ledere ville ønske at diskutere vedrørende Ukraine, at "vi er nødt til at tale om en principiel neutralitetsholdning. Det betyder, at jeg f.eks. vil foreslå (at Kina) afholder sig fra at sælge våben og fra at bidrage med noget som helst til militæret i kampen mod Ukraine. Det er det første princip. Det andet er, at Kina bør spille en mere proaktiv rolle som mægler i forbindelse med en våbenhvile, som mægler i en politisk løsning i Ukraine. Og for det tredje vil jeg stadig holde fast i opretholdelsen af almindelige handelspositioner. Fordi – dette er meget vigtigt. Historisk set dræber sanktioner på lang sigt faktisk flere mennesker end krig ... i dette tilfælde kan vi se udsigten til, at mennesker vil dø, ikke kun i Ukraine.

Jeg har den hypotese, at hvis det internationale samfund undlader at gribe ind, vil det største antal mennesker i denne krig sandsynligvis være mennesker uden for Ukraine. Med andre ord, hvis vi ser på priserne på korn, priserne på fødevarer, priserne på fødevarer i Mellemøsten, f.eks. i Nordafrika og (andre) afrikanske lande, har disse høje priser som følge af krigen tydeligvis konsekvenser og følgevirkninger for en stor del af udviklingslandene. Så jeg mener, at det er meget vigtigt at opretholde disse normale handelsforbindelser..."

I modsætning til dette perspektiv fra Firenze og dets opfattelse af menneskeheden står "Det nye Venedig" af den store affolkning, som fejlagtigt kaldes (Great Reset) "Den store Nulstilling". "Økonomiske lejemordere", som f.eks. den stedfortrædende nationale sikkerhedsrådgiver for international økonomi Daleep Singh, som er blevet udsendt for at true Indien. Ifølge Pakistans premierminister Imran Khan er de også på vej efter ham.

Victoria Nuland, Ukraines kagemonster, var også i gang med at lave noget skidt i Sri Lanka, alt sammen inden for de sidste 72 timer. Ifølge premierminister Khan, der står over for en

mistillidsafstemning i weekenden, har USA gjort det klart, at han skal forlade sit embede, eller hans nation endnu en gang vil blive udsat for "Bhutto-behandlingen". Dette henviser til den begivenhed i 1976, hvor Henry Kissinger lod den daværende premierminister Zulfikar Ali Bhutto vide, at hvis Pakistan ikke ville opgive deres fuldt udbyggede atomenergi-program, hvilket Bhutto faktisk nægtede at gøre, ville han som gengældelse "statuere et forfærdeligt eksempel med ham".

Med Bhuttos egne ord, smuglet ud af hans dødscelle: "Dr. Henry Kissinger, USA's udenrigsminister, har et brilliant intellekt. Han sagde til mig, at jeg ikke skulle fornærme USA's efterretninger ved at sige, at Pakistan havde brug for oparbejdningsanlægget til sine energibehov. Som svar sagde jeg til ham, at jeg ikke vil fornærme USA's efterretninger ved at diskutere Pakistans energibehov, men at han på samme måde ikke bør fornærme Pakistans suverænitet og selvrespekt ved at diskutere dette anlæg i det hele taget..." Kissingers trussel blev faktisk ført ud i livet, og Bhutto blev henrettet – men ikke besejret.

Atomprogrammet blev stående. Men i dag, i en mere kompleks verden og over for en muterende global pandemi, der potentielt er lige så dødelig som byldepest, må der dannes en højere enhed mellem Pakistan, Indien, Kina, Rusland og andre nationer, herunder et USA, der er befriet fra City of London, gennem den form for dialog, som Helga Zepp-LaRouche fører på CGTN.

Denne dialog, der er opdelt i tre emner, sikkerhed, økonomi og udvikling, vil blive foretaget på Schiller Instituttets konference om at udarbejde en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur for alle nationer den 9. april i år. Den avancerede praksis for medborgerskab i en verdenskrisetid begynder med deltagelse i og organisering af denne begivenhed, der finder sted om tre dage, og som starter nu.

LaRouches plan for en ny international økonomisk arkitektur.

Inkl. Udkast til plan for genopbygning og udvikling af Ukraine

Den 28. marts 2022 – Det følgende er en foreløbig udgave af et politisk forslag fra Schiller Instituttet, som blev udarbejdet og skrevet af en arbejdsgruppe fra Executive Intelligence Review, bestående af Claudio Celani, Richard Freeman, Paul Gallagher, Marcia Merry-Baker, Dennis Small og Karel Vereycken.

Resumé af handlingsplanen

Udviklingen i 2022 til dato har gjort det helt klart, at Lyndon LaRouches forudsigelser i det sidste halve århundrede om det uundgåelige sammenbrud af det finansielle system med flydende valutakurser efter Bretton Woods var rystende præcise. Verdensproduktionen af fysiske økonomiske basale varer er styrtdykket; hyperinflation af finansielle aggregater har udløst kraftigt stigende priser på forbrugs- og produktionsvarer, hvilket har gjort dem utilgængelige for en stor del af menneskeheden; handelskrig under dække af sanktioner er brudt ud på verdensplan; og pandemier af gamle og nye sygdomme har allerede direkte og indirekte kostet omkring 18 millioner mennesker livet. En global hungersnød er nært forestående.

De politiske ledere og massemedierne i Vesten giver patetisk Vladimir Putin skylden for alt dette – og mere til. Men den egentlige, underliggende årsag er det årtier lange fald i menneskehedens “potentielle relative befolkningstæthed”, som helhed – LaRouches metode til at måle et samfunds evne til at reproducere sig selv på et stadigt stigende niveau af velfærd, videnskab og klassisk kultur for en voksende befolkning – et sammenbrud, der er resultatet af den nedskæringspolitik, som City of London og Wall Street gennem et halvt århundrede har påtvunget os.

Den mekanisme, gennem hvilken denne politik i dag føres til sin “endelige afvikling”, er en radikal afkobling af verdensøkonomien i to bittert modsætningsfyldte blokke – en militariseret NATO-dollarblok og Bælte- og Vejblokken – som begge er tiltænkt at blive kastet ud i et inferno af affolkning og krig, meget muligt inklusive termonuklear krig.

Det er særligt sigende og forfærdeligt, at de spirende Bælte- og Vejforbindelser via jernbane, der strakte sig fra Kina gennem Rusland og ind i Europa, er blevet næsten fuldstændig afbrudt af de igangværende sanktioner og krigen.

Det er nu også på tide, at Lyndon LaRouches programmatisk løsning på denne krise bliver helt og aldeles indlysende, og at der handles derefter, over hele jorden – mens der stadig er tid til at gøre det. I modsætning til Londons malthusianske afkobling af verdens fysiske økonomi, må verdens nationer i stedet kobles sammen igen omkring et program for økonomisk vækst og sikkerhed for alle og enhver, en ny international arkitektur for sikkerhed og udvikling.

Det væsentlige i denne programmatisk politik blev fastlagt af LaRouche i hans Fire Nye Love fra 2014, som er lige så gældende i dag, som da de blev udformet for otte år siden (se boks 1 nedenfor). Under de nuværende omstændigheder med den åbenlyse “totale krig”, som det finansielle etablissement fører mod Rusland (og snart Kina), og som omfatter alle de

væsentlige kendetegn ved strategisk tæppebombning af fjendtligt territorium, er det nødvendigt med en omgående handlingsplan, der er centreret omkring disse Fire Love:

1. Fysisk økonomi: Rusland har allerede vedtaget krigsøkonomiske foranstaltninger for at forsvare sin grundlæggende nationale kapacitet og garantere selvforsyning med de vigtigste økonomiske livsfornødenheder. Den "strategiske trekant" bestående af Rusland, Indien og Kina vil imidlertid være endnu mere effektiv til at opfylde de væsentlige fysisk-økonomiske behov hos deres fælles befolkning, som udgør 38% af verdens samlede befolkning, hvis de arbejder sammen. Denne RIC-kombination – som var den oprindelige kerne i det, der senere blev til BRICS-landene – producerer 43 % af verdens hvede, 23 % af naturgassen, 66 % af stålet og enorme mængder af råstoffer af afgørende betydning. De har også kapaciteter i verdensklasse inden for kerneenergi, jernbaner og andre infrastrukturer, rumforskning og andre avancerede teknologier (se tabel 1).

Tabel 1: RIC's fysiske økonomi, udvalgte parametre (kommer senere)

På trods af mangler i visse økonomiske sektorer (værktøjsmaskiner og andre kapitalgoder, lægemidler, fly osv.) er RIC'erne stærkt positioneret med hensyn til den fysiske økonomi til at etablere en "regional blok, der enten opererer uden for eller parallelt med det eksisterende IMF-system", som Lyndon LaRouche anbefalede for år tilbage. Alliancen mellem Kinas Bælte- og Vej-Initiativ (BRI) og den russisk ledede Eurasiske Økonomiske Union (EAEU) er allerede en operationel hjørnesteen i et sådant foreslået nyt arrangement.

2. Fast valutakurssystem: Handel og produktive investeringer inden for en sådan blok vil finde sted ved at etablere et fast valutakursforhold mellem deres valutaer med et lille spænd for midlertidige udsving. Denne ordning vil udelukke enhver indtrængen af spekulative finansieringsstrømme i dollar eller

relaterede finansielle bevægelser. Pariteterne mellem deres respektive valutaer vil således ikke længere have noget forhold til det spekulative system med flydende dollarkurser, men vil blive fastlagt direkte af aftaler mellem regeringer og dermed ikke af det manipulerede spekulative "marked".

Der vil også blive forhandlet om en regional fælles valuta for at lette international handel, investeringer og afvikling af konti – med en guldunderstøttet renminbi som en fremtrædende løsningsmodel. Dette vil gøre det muligt at "forhandle en række langfristede sæt af beskyttende traktat-aftaler på lang sigt om kredit, told og handel mellem en række førende nationer", som LaRouche skrev i 2004 (se boks 2, vedlagt dette dokument).

3. Fuldstændig kapital- og valutakontrol og målrettet kredit:

Hvert af landene vil også etablere en fuldstændig beskyttet national valuta og et nationalt banksystem, hvilket kræver: fuldstændig kapital- og valutakontrol; en fast valutakurs i forhold til andre valutaer (som angivet i punkt 2); og udstedelse af målrettet, produktiv kredit med lav rente til prioriterede projekter. I Ruslands tilfælde ville en guldunderstøttet rubel (eller en ny "stærk rubel") opfylde disse krav på en eksemplarisk måde; guldunderstøttede valutaer kunne også indføres i Kina og Indien, og dette kunne udvides til den fælles valuta.

Tiden med høje renter for at tiltrække "carry-trade"-spekulative finansielle strømme fra udlandet vil blive bragt til et brat ophør. I et land i udviklingssektoren har en sådan streng adskillelse mellem den beskyttede, produktionsbaserede nationale valuta og den spekulative London-orienterede internationale dollar den samme funktion som Glass/Steagall-bankadskillelsen i USA. Dette er en forudsætning for at etablere en Hamiltonisk nationalbank til at organisere udstedelsen af nye, lavt forrentede, produktive kreditstrømme til højteknologiske sektorer i nationens fysiske økonomi – "et massivt supplement af langfristet kredit til kapitaldannelse

med indledende vægt på kapitaldannelse i den grundlæggende økonomiske infrastruktur”, med LaRouches ord.

4. RIC-plus: RIC-nationerne vil udgøre den grundlæggende kerne i en ny international arkitektur, som vil være åben for alle nationer, der er villige til at deltage på grundlag af sådanne sunde fysisk-økonomiske principper. Der er næppe tvivl om, at de fleste nationer i udviklingssektoren vil finde denne nye arkitektur langt mere fordelagtig for deres egne behov, end den ødelæggelse som det bankerotte transatlantiske finanssystem nu pålægger dem, og de vil hurtigt orientere sig mod en sådan foranstaltning. En mulig umiddelbar udviklingsblok er Shanghai-samarbejdsorganisationen eller SCO (Kasakhstan, Kirgisistan, Pakistan, Tadsjikistan og Usbekistan, ud over Rusland, Indien og Kina), som nogle førende eksperter har anset for at være tilstrækkelig bred til at fungere som en mulighed for at iværksætte et nyt guldbaseret monetært system uden dollar, baseret på en traktat mellem de lande, der har taget initiativ til det.

Den massive eksport af kapitalgoder til udviklingslandene vil være af central betydning for RIC-blokkens produktive ekspansion. Store infrastrukturprojekter i disse lande vil også være en integreret del af den økonomiske genopretning i verden. Langfristede, lavtforrentede kreditter til sådanne aktiviteter vil blive udstedt i den nye fælles RIC-valuta, på samme måde som renminbi allerede anvendes af BRI i dag, blot i langt større omfang. Kreditter til avancerede teknologiske produktive økonomiske aktiviteter – til forskel fra spekulative aktiviteter – er ikke inflationære og tilbagebetales bekvemt gennem den produktivitetsforøgelse, som sådanne investeringer vil medføre.

5. USA og Europa skal tilslutte sig Bælte & Vej: Det vil være af særlig betydning at få såvel USA som de europæiske nationer med i dette nye sæt af internationale aftaler. Det amerikanske og europæiske folk og deres økonomier vil klare sig langt bedre i forbindelse med RIC og Bælte- og Vej-Initiativet, end

under det afindustrialiserings- og affolkningsregime, som de nu står overfor under det nuværende bankerotte britisk styrede system. Lyndon LaRouche omtalte denne politik som en alliance mellem fire magter (Rusland, Indien, Kina og USA), som alene ville have den nødvendige styrke til at gøre en ende på det Britiske Imperium en gang for alle. For at gøre dette kræver det udelukkende, at USA vender tilbage til sit forfatningsmæssige formål, herunder det amerikanske økonomiske system, som Alexander Hamilton var banebrydende for, og at suveræne nationer i Europa handler på samme måde.

6. Genopbyg Ukraine gennem øst-vestligt samarbejde: Det umiddelbare fokus for et sådant økonomisk samarbejde til gavn for alle vil være Ukraine. Det, der i dag er en blodig slagmark, ville blive en model for øst-vest-samarbejde. Den engang så magtfulde ukrainske økonomi – ødelagt af 20 års økonomisk liberalisme efter uafhængigheden; efterfulgt af endnu en forringelse efter det vestligt ledede Maidan-statskup i 2014; og nu hærget af krig – kan genopbygges og genoplives ved hjælp af fælles bestræbelser. Ukraine vil blive omdrejningspunktet for transit via Bælte & Vej fra Kina til hele Europa og genopbygge Ukraines engang så magtfulde videnskabelige, tunge industri- og landbrugssektorer til gavn for hele verden.

Ovennævnte seks foranstaltninger udgør ikke en langsigtet strategi, ej heller er de et forslag på mellemlang sigt. De er en kortsigtet handlingsplan, der er nødvendig for at standse den massive økonomiske ødelæggelse, der allerede er i gang, stoppe de geopolitiske drevne krige og skabe den nødvendige arkitektur for en fremskyndet vækst og udvikling af alle nationer.

Boks 1: LaRouches "Fire Nye Love"

Den 8. juni 2014 skrev Lyndon LaRouche et dokument med titlen "De fire nye Love til at redde USA nu! Ikke en mulighed: En omgående nødvendighed", som understregede følgende fire

politiske krav:

1. Den øjeblikkelige genindførelse af Glass/Steagall-loven, der blev indført af den amerikanske præsident Franklin D. Roosevelt, uden ændringer, hvad angår handlingsprincippet. Det betyder, at hele den spekulative finansboble skal gennem en konkursbehandling.
2. En tilbagevenden til et system med et topstyret og grundigt defineret nationalt banksystem, som specificeret af USA's første finansminister, Alexander Hamilton.
3. Formålet med brugen af et sådant føderalt kreditsystem er at skabe en højproduktiv udvikling i forbedringer af beskæftigelsen; med den ledsagende hensigt at øge den fysisk-økonomiske produktivitet og levestandarden for personer og husholdninger.
4. Vedtage et fusionsdrevet "lynprogram" for at fremme de fundamentale gennembrud inden for videnskab, som ubegrænset økonomisk vækst og udvikling kræver.

LaRouche-planen fortsætter med følgende kapitler:

1. **Sanktioner afkobler verdensøkonomien og fører den ud mod afgrunden**
2. **Sanktioner fremskynder det transatlantiske finansielle sammenbrud**
3. **Udkast til plan for genopbygning og udvikling af Ukraine**

En pdf af hele rapporten findes nedenunder.

Udkast til en plan for at genopbygge og udvikle Ukraine

Følgende er det sidste kapitel fra (Link:) LaRouches plan for en ny international økonomisk arkitektur

Fred gennem udvikling er kodeordet for politikken for en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur, og det skal anvendes umiddelbart i forbindelse med genopbygningen af et neutralt

Ukraine efter krigen.

Selv om omfanget af ødelæggelserne som følge af den igangværende krig er ukendt på nuværende tidspunkt, er det en kendsgerning, at Ukraines økonomi kan og bør genopbygges og omdannes til en førende videnskabelig-teknologisk avanceret økonomi som et knudepunkt mellem den østlige og vestlige del af Eurasien. Det kan hæve sin levestandard og sin arbejdsstyrkes kognitive og kreative evner, samtidig med at det afviser City of London-IMF's destruktive rådgivning, som har ført landet til tre årtiers økonomisk ødelæggelse. Det kan genopbygges ud af de murbrokker, som den nuværende krig efterlader i sit kølvand.

Ukraines iboende potentiale er stort. Landet har historisk set haft en kvalificeret og produktiv arbejdsstyrke med kvalifikationer i verdensklasse inden for en række områder. Det har et betydeligt industrielt bælte i regionen mellem og inklusive Dnipropetrovsk-regionen og Donetsk Folkerepublikken (tidligere Donetsk-regionen i Ukraine), som har produceret mere end en tredjedel af Ukraines samlede industrielle udbytte. (I denne undersøgelse betragter vi den omstridte Donetsk Folkerepublik [D.P.R.] og Luhansk Folkerepublik [L.P.R.], hvis nøjagtige status vil blive fastlagt ved fredsforhandlinger, og Ukraine som en del af den samordnede region, der skal udvikles). Ukraine har design- og maskinfabrikkerne Juzhmash og Juzhnoye, der er involveret i produktion af rumfartøjer, raketter og støbegods, og Antonov Aeronautics, der er specialiseret i fragtfly, som alle kunne udvides til at producere rumrelaterede køretøjer, men en del af dem kunne ombygges til at fremstille f.eks. laserværktøjsmaskiner.

Landet er udstyret med 20 % af jordens "sorte muld", der kan producere rigeligt med hvede, korn og mange andre landbrugsafgrøder, både til eget brug og til eksport til hele verden. Landets jernbanenet er gammelt og nogle steder nedslidt, men det kunne opgraderes til at omfatte

elektrificerede højhastighedstog eller magnetiske svævebaner, idet man udnytter dets privilegerede centrale geografiske beliggenhed til hurtigt at transportere varer og mennesker nord-syd og øst-vest gennem hjertet af Eurasien, et centralt led i Bælte- og Vej-Initiativet. Ukraine er faktisk det perfekte omdrejningspunkt for at erstatte det nuværende globale paradigme for økonomisk sammenbrud og krig, med en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur, der er baseret på princippet om fred gennem udvikling.

Tredive års ødelæggelse

Efter Sovjetunionens opløsning i 1991 erklærede Ukraine sig uafhængigt den 24. august 1991, men dets "uafhængighed" blev kortvarig. Med det samme kom en sværm af økonomer fra IMF, Wall Street og City of London og gennemtvang en politik med privatisering, lukning af fabrikker, fyring af arbejdere osv. Økonomen Dr. Natalia Vitrenko, formand for Ukraines progressive socialistiske parti (PSPU), dissekerede resultaterne af denne destruktive politik på en konference den 13.-14. april 2013, hvis tale blev gengivet i EIR-magasinet den 3. maj 2013. Vitrenko berettede: "Hvor Medens Ukraine tidligere havde 16 store værktøjsmaskinfabrikker, som producerede 37.000 værktøjsmaskiner i 1990, er der nu kun tre tilbage, som knap nok er på benene; de producerer kun 40 værktøjsmaskiner om året."

Vitrenko bemærkede endvidere, at hvis man sammenligner niveauet i 2012 med 1990, så var Ukraines elproduktion efter 22 år faldet med 35 %, dets stålvalseproduktion var faldet med 57 %, og dets traktorproduktion var kollapsede med 94,3 %. I løbet af disse år med pengepolitisk "uafhængighed" mistede Ukraine 12 millioner arbejdspladser, og befolkningen blev gradvist fattigere.

Et vendepunkt i Ukraines historie indtraf i slutningen af 2013: Den ukrainske præsident Viktor Janukovitj besluttede den 21. november at undlade at underskrive en associeringsaftale

om frihandel med EU, og han overvejede andre alternativer for Ukraines udvikling. Den 3.-6. december aflagde Janukovitj et statsbesøg i Beijing. Her mødtes han med den kinesiske præsident Xi Jinping og forpligtede Ukraine til at tilslutte sig Bælte- og Vej-Initiativet, hvis oprettelse Xi havde annonceret blot tre måneder tidligere den 7. september i Kasakhstan. Den 5. december kommenterede det kinesiske udenrigsministerium mødet: "Ukraine har engang skabt vigtige forbindelser mellem de østlige og vestlige civilisationer, og ligger på den vej som den kontinentale bro over Eurasien skal passere. Ukraine er klar til at deltage i opbygningen af "Silkevejens Økonomiske Bælte". Den kinesiske part udtrykker tilfredshed med dette og er parat til at drøfte relevant samarbejde med den ukrainske side."

Kina og Ukraine underskrev en strategisk partnerskabsaftale, og Kina indvilligede i at investere 8 milliarder dollars i Ukraines økonomi, ifølge Ukraine Monitor fra 6. december 2013.

Samarbejde med Rusland var også på dagsordenen. Den daværende russiske vicepremierminister, Dmitrij Rogozin, havde etableret en arbejdsgruppe om russisk-ukrainsk industrisamarbejde, der involverede militær og fælles rumproduktion, som blev konsolideret med Rogozins rundrejse fra 1.-3. december til industrianlæg i industriområdet Dnepr-bugten, der kulminerede med et møde med Ukraines daværende premierminister Mykola Azarov.

Disse udviklingsperspektiver var mere, end det forfærdede britiske og amerikanske etablissement kunne tolerere, og de gik "live" med gamle kapaciteter i Ukraine, herunder Victoria Nuland, den daværende amerikanske viceskatssekretær for europæiske og eurasiske anliggender, og netværkene omkring tilhængere af den pro-nazistiske kollaboratør Stepan Bandera, som blev indsat for at optrappe vold og kaos for at vælte Janukovytj-regeringen – hvilket det lykkedes dem at gøre den 24. februar 2014. Den på forhånd udvalgte Arsenij Jatsenjuk blev indsat som premierminister den 27. februar 2014 på

Victoria Nulands opfordring for at genindføre City of London-IMF-politikken, der havde anstiftet så megen ødelæggelse og lidelse i Ukraine i 21 år.

Mellem 2012 og 2019 faldt Ukraines samlede arbejdsstyrke med 3,96 mio. arbejdstagere eller med 18,6 %; arbejdsstyrken inden for landbruget faldt med 486.000 arbejdstagere (med 13,9 %); arbejdsstyrken inden for industrien faldt med 884.000 arbejdstagere (med 26,4 %); og arbejdsstyrken inden for fremstillingsindustrien (en del af industriarbejderne) faldt med 443.000 arbejdstagere (med 19,5 %).

I 1992 havde Ukraine en samlet befolkning på 51,9 mio. mennesker. I 2012 var den faldet til officielt 45,4 millioner, selv om økonomen Vitrenko oplyste, at det faktiske tal dengang var 39 millioner. I 2020 var det officielle befolkningstal 41,4 millioner, inklusive befolkningen i Donbas (men med Vitrenkos justering ville det være tættere på 35 millioner). Efter officielle standarder har Ukraine haft den største befolkningsnedgang af alle europæiske lande mellem 1992 og 2020, og alt dette skete før den russiske militæroperation i Ukraine den 24. februar 2022. Nu er der yderligere ca. 4 millioner ukrainere, som er emigreret til udlandet, og et ukendt antal, der er blevet internt fordrevet.

At vende processen, at genopbygge Ukraine

Ukraine kan tage nogle afgørende skridt som en del af en ny international økonomisk arkitektur, som præsenteret tidligere i dette dokument.

For det første bør Ukraine i første omgang lægge den største vægt på at genopbygge og udvikle sin produktive arbejdsstyrke. I en webcast den 7. december 2012 sagde økonomen Lyndon LaRouche følgende: "Vi har én befolkning på denne planet, og vi har brug for hvert eneste forbandede individ på denne planet: Vi har behov for dem! De har et formål med at eksistere, fordi de kan blive mere produktive, og når de

bliver mere produktive, så bliver deres børn mere produktive og så fremdeles; menneskehedens evne til at håndtere disse problemer øges.”

I løbet af det næste årti bør Ukraine sigte mod at få 10 millioner arbejdere tilbage i arbejdsstyrken, herunder 4 millioner flere industriarbejdere, og af dem bør der være en stigning på 2 millioner arbejdere i fremstillingsindustrien.

I 2019 havde Ukraine 118.935 fremstillingsvirksomheder, nogle med så få som fem ansatte. I dag er det utvivlsomt langt færre, men Ukraine bør sigte mod at øge dette med ca. 50.000 nye fremstillingsvirksomheder inden 2032 og udvide størrelsen og arbejdsstyrken i eksisterende fremstillingsvirksomheder. Den førende sektor i denne forbindelse bør være maskinværktøjsindustrien, og der bør bringes mestermekanikere fra Kina, Tyskland, Italien og Schweiz til at arbejde sammen med ukrainske værktøjsmaskineksperter for at uddanne en ny generation af værktøjsmaskinarbejdere.

Ukraine har en officiel ungdomsarbejdsløshedsprocent, der svinger mellem 15 % og 22 %, selv om den reelle arbejdsløshedsprocent angiveligt er meget højere. Ukraine bør oprette et civilt bevarelseskorp efter samme model, som det USA's præsident Franklin Roosevelt oprettede i USA i marts 1933 for at ansætte og uddanne arbejdsløse unge. Det ukrainske korp bør fokusere på lægeligt og hospitalsmæssigt hjælpearbejde og endog støttefunktioner i forbindelse med opbygning af hospitaler og anden infrastruktur, sammen med uddannelseskurser, der gives om aftenen, som en del af et verdenssundhedssystem efter de retningslinjer, som Schiller Instituttets stifter Helga Zepp-LaRouche har foreslået.

For det andet skal Ukraine genopbygge mange af sine byer og genopbygge og modernisere sit industribælte. En betydelig del af områdets industri er koncentreret i to store regioner: Dnipropetrovsk-regionen i den sydøstlige del af landet og D.P.R. i den østlige del, som hver især havde frembragt

omkring 17 % af Ukraines industriproduktion før krigen.

D.P.R. koncentrerer sig overvejende om stålproduktion, kemisk industri og kulminedrift. Det har også videnskabelige centre. Det er vigtigt, at Donetsk by og Mariupol udgør to ender af en enkelt industrikorridor med industrivirkksomheder. I Mariupol ejer selskabet Metinvest, der kontrolleres af milliardæren Rinat Akhmetov, to store stålværker samt andre anlæg, der tilsammen angiveligt beskæftiger 40.000 mennesker. Den demokratiske Folkerepublik er blevet negativt påvirket af faldet i kulproduktionen. I 2013 producerede Ukraine 84 mio. tons kul. Sidste år var tallet nede på 29 mio. tons, hvilket er et brat fald på to tredjedele. En stor del af områdets miner er placeret i Donbas-regionen. Flere af D.P.R.'s kulminer er blevet oversvømmet af voldsomme regnskyl i de sidste par år og gjort ubrugelige, og centralregeringen i Kyiv har ikke gjort meget for at hjælpe. Dette har skadet Ukraines stålproduktion. De britiske royales hellige "Great Reset"-korstog mod kul skader Ukraine yderligere.

Dnipropetrovsk-regionen, der er et center for sværindustri, er kendetegnet ved mange anlæg, der producerer en bred vifte af industri- og kapitalgoder, herunder støbejern, valset metal, rør, maskiner, maskiner, mineudstyr, landbrugsudstyr, traktorer, spovogne, køleskabe og fødevarerforarbejdning.

Flere store mineselskaber er beliggende i Kryvyi Rih, den længste by i Europa, som ligger i Dnipro-regionen. ArcelorMittal, den største stålproducent i Ukraine med en årlig produktion på mellem 4 og 6 millioner tons, er beliggende i Kryvyi Rih. Juzhmash og Juzanoye, to store statsejede virksomheder, som var kernen i Sovjetunionens forsvars- og rumfartsproduktion, ligger også i Dnipro-regionen.

I disse to industricentre, som tilsammen producerede mere end en tredjedel af Ukraines industriproduktion, er en del af fabriksudstyret nedslidt – nogle stammer fra den midterste del

af Sovjettiden – og en del af infrastrukturen er utilstrækkelig. Deres opretholdelse vil kræve betydelige kapitalinvesteringer i teknologisk opgradering og modernisering af kapitalgoder og anlæg samt opførelse af mange nye fabrikker. Dette bør være en fælles indsats i form af en Marshallplan-lignende indsats fra industrinationerne i Vest og Øst, ikke ulig det der var nødvendigt for at hjælpe med at genopbygge Tyskland efter Anden Verdenskrig.

For det tredje, jernbaner. Den vedlagte figur med titlen "Railroad and Road Corridors Across Eurasia", som først blev vist i Schiller Instituttets rapport "The New Silk Road Becomes the World Land-Bridge", bind II, viser Ukraines fysiske centrale placering i forhold til World Land-Bridge. I øjeblikket går 80-90 % af den godstrafik, der transporteres fra Asien til Europa, gennem jernbanelinjerne i den nordlige korridor, som går gennem Rusland, og som er blevet bragt næsten til standsning på grund af sanktionerne.

[[Indsæt MAP på s. 108 i SI specialrapport]]

En del af Ukraines jernbanenet er forældet og har et stort behov for genoplivning. Halvdelen af dets 21.640 kilometer (13.447 miles) er elektrificeret, men det kan ikke håndtere højhastighedstrafik undtagen på nogle få strækninger. I 2021 underskrev Krzaliznytsia, de ukrainske jernbaner, imidlertid en aftale med det italienske jernbaneselskab Ferrovie dello Stato Italiane om at gennemføre en forundersøgelse af muligheden for at indføre højhastighedstogtrafik i Ukraine. Centralt i forslaget er opførelsen af en højhastighedsjernbanelinje fra Odessa til Kyiv til Lviv, en afstand på 790 km (489 miles). Denne højhastighedsrute skal udvides til at forbinde det vestlige Ukraine (hvor Kyiv og Odessa ligger) med Dnipro og D.P.R. i øst. Systemet omfatter passagertransport, men det bør udvides til også at befordre gods. Kineserne, der er verdens førende aktør inden for jernbanebyggeri, er også interesseret i at bygge højhastighedstog i Ukraine.

En jernbanelinje med højhastighedstog til transport af passagerer og gods gennem Ukraine ville kræve ca. 10.000 km nye strækninger (6.200 miles).

For det fjerde har Ukraine en meget fremtrædende og kompetent rumfartsindustri, som er forankret i det Kyiv-baserede Antonov Aeronautics og virksomhederne Juzhmash og Juzhnoye. Både Juzhmash og Juzhnoye har hovedkvarter i den sydøstlige ukrainske by Dnipro i Dnipropetrovsk-regionen, der er døbt "Rocket City" efter sin rumindustri. I sovjettiden fungerede Dnipro som et af de vigtigste centre for rum-, atom- og militærindustrien og spillede en afgørende rolle i udviklingen og fremstillingen af ballistiske missiler til U.S.S.R. Et af de kraftigste interkontinentale ballistiske missiler (ICBM'er), der blev anvendt under Den kolde Krig, var R-36, som senere blev et forbillede for Tsyklon-familien af løfteraketter. Både R-36 og Tsyklon blev designet af Juzhnoye og fremstillet af Juzhmash.

Vejen ud af den militære produktion var rumfartsindustrien. Begge virksomheder blev rygraden i landets rumindustri og byggede over 100 løfteraketter om året. I Vesten fik de opmærksomhed for at designe og fremstille de første trin til Antares-raketten, som opsendte Northrop Grumman Cygnus-lastbilen til den internationale rumstation. Og Juzhnoye fremstiller også motorer til Europas Vega-raketter.

Ud over rumfartøjer og raketter fremstiller Juzhmash også landingsgear, støbegods, smedegods, traktorer, værktøj og industriprodukter. Disse virksomheder og andre af Ukraines forsknings- og produktionsfaciliteter råder over gigantiske hangarer og komplekse testsystemer, der repræsenterer investeringer i milliarder af dollars.

Antonov Aeronautics fremstiller især tunge militære og kommercielle transportkøretøjer samt passagerfly og er også førende på verdensplan inden for lufttransport af rumkomponenter og fragtrelaterede satellittransporter. I 2016

blev det lagt ind i det nyoprettede Ukrainian Aircraft Corporation.

Juzmash, Juzhnoye og Antonov beskæftiger tilsammen 40.000 medarbejdere, hvoraf mange er ingeniører, rumforskere osv. De og deres komplekse enheder, udgør en ægte perle, ikke kun for rumforskning, men for deres bredere kapacitet, hvoraf en del kunne producere nye produkter såsom laserværktøjsmaskiner og mange andre avancerede maskiner, som Ukraine og andre nationer vil få brug for.

For det femte er Ukraines rige sorte muld en velsignelse for menneskeheden. Ukraine er en af verdens største korneksportører og eksporterer ifølge USA's landbrugsministeriums prognose fra marts 2022, for perioden 2021/22, 20 mio. tons hvede, 27 mio. tons majs og 6 mio. tons byg. Landet er verdens største producent af solsikkefrø og en af verdens syv største producenter af kartofler, tørrede ærter, gulerødder, agurker, græskar, kål, raps, sukkerroer osv. Med de rette internationale ordninger kunne det brødføde en del af Afrika.

For det sjette kræver alle disse projekter en enorm mængde støtte. Den økonomiske politik i Ukraine, der er dikteret af IMF, London og Wall Street, må ophæves fuldstændigt og omgående. Den har medført ødelæggelse, plyndring, sult og sygdom for det ukrainske folk fra 1991 til i dag.

Kreditbehovet for det ovenfor beskrevne program for Ukraines genopbygning vil med lethed beløbe sig til mellem en halv og en billion dollars. Det kan ikke opnås gennem IMF-City of Londons spekulative globale monetære kasino-system. Ukraine bør anvende Glass/Steagall-loven for at sætte sit finansielle system under øjeblikkelig konkursreorganisering og oprette en Hamiltonisk nationalbank som erstatning for centralbanken for at udstede de nødvendige mængder af målrettede kreditter til den produktive del af økonomien.

Alle disse foranstaltninger vil blive gennemført, som vi skitserede i det indledende afsnit af dette dokument, inden for rammerne af et nyt globalt kreditsystem, som sammen med Bælte- og Vej-Initiativet vil skabe en revolution i global udvikling.

The following excerpt is taken from Lyndon LaRouche's January 12, 2004 essay, "On the Subject of Tariffs and Trade."

Now, the world's present, floating-exchange-rate monetary-financial system is hopelessly bankrupt. It must be placed into governments-controlled receivership for necessary forms of administration and reorganization. Virtually none of the leading banking institutions of western Europe and the Americas (among other cases) are not implicitly bankrupt presently. Therefore, the first, most immediate objective of intervention by sovereign governments must be stability of the normal functions of society; the second, short- to medium-term objective, must be an increase in productive employment to levels sufficient to bring current accounts of nations into balance; the third objective must be the negotiation of a nested array of long-term sets of protectionist treaty-agreements on credit, tariffs, and trade among a set of leading nations. The latter agreements should range from one to two generations: corresponding to capital cycles of from twenty-five to fifty years.

The possibility of a recovery from the condition presently bequeathed to us by the combination of the floating-exchange-rate IMF system and the wildly aberrant behavior of central banking systems of nations, depends upon a massive supplement of long-term credit for capital formation, with initial emphasis on capital formation in basic economic infrastructure. To sustain such a program of expansion over two generations, as we must, requires a system in which fundamental borrowing costs must be no higher than between 1-2% simple-interest rates. This can be achieved only under conditions defined by a fixed-exchange-rate monetary-financial

system. Therefore, this means a 'gold reserve system,' but not a revival of a British-style (or looney Ezra Pound's) 'honest money' sort of gold standard system. This also means a system of long-term trade and tariff agreements among nations, to an effect consistent with such goals as long-term growth of capital formation.

Download (PDF, Unknown)

Stort gennembrud i Sanaa, Yemen: BRICS Dag konferencen trodser den nye bølge af anglo-saudiarabiske bombardementer!

23. november 2021 (EIRNS) – Ledere af Schiller Instituttet og LaRouche-bevægelsen deltog i dag sammen med andre internationale personligheder i en konference for at fejre den »Første BRICS-Dag« i Yemens hovedstad Sanaá, under ledelsen af Yemens premierminister, Abdulaziz Saleh bin Habtour. Konferencen, der blev afholdt på Kollegiet for Lægelig Nødhjælp, var blevet arrangeret af det yemenitiske ungdomsparlament for BRICS og dets formand, en mangeårige samarbejdspartner med Schiller Instituttet, Mr. Fouad al-Ghaffari, for at fejre Yemens målrettethed for at sikre fuld uafhængighed og udvikling gennem samarbejdet med BRICS-nationerne – Brasilien, Rusland, Indien, Kina og Sydafrika – og at spille en nøglerolle, som en del af Den Nye Silkevej påbegyndt af Kina.

Begivenheden fandt sted imens saudierne fortsatte med en ny bølge af bombardementer, som tog sigte mod hovedstaden Sanaá. Alligevel syntes den yemenitiske regering, at det var så vigtigt, at premierministeren sammen med ministrene for videregående uddannelse, udenrigspolitik og kultur alle deltog, sammen med parlamentarikere og andre nationale personligheder. Det yemenitiske officielle nyhedsbureau, Saba News, har allerede offentliggjort en livlig rapport om begivenheden, der tydeliggjorde den dybe hengivenhed, som det yemenitiske lederskab har til at hjælpe med at stoppe det nuværende, vestlige, liberale systems dominans, og muliggøre at nationer kan udvikle sig. Premierministeren udtrykte sin taknemmelighed til vennerne i Rusland og Kina, samt de andre talere, som sendte budskaber om solidaritet fra Tyskland, Indien, Frankrig, Irak og USA (se <https://www.saba.ye/ar/news3165170.htm>).

Helga Zepp-LaRouche, formanden for Schiller Instituttet, var den første af de 11 internationale gæster, hvis optagede videobeskeder blev præsenteret, efterfulgt af indledende bemærkninger fra lederen af Kollegiet for Lægelig Nødhjælp. Hun blev introduceret som Silkevejsdamen. Efter hende fulgte Tushar Gandhi, tip-oldesøn til den indiske leder Mahatma Gandhi og formand for Mahatma Gandhi-Stiftelsen. Dernæst fulgte Jacques Cheminade fra det franske Solidarité et Progres, som blev præsenteret som en tidligere fransk præsidentkandidat. Schiller Instituttets Hussein Askary fulgte herefter med en videopræsentation om historien om samarbejdet med BRICS' Ungdom angående Genopbygningsplanen »Operation Felix« i Yemen og LaRouche-skolens begreb om fysiske økonomi.

Der var en russisk repræsentation på højt niveau med et budskab fra Anatoly Karpov, skaklegende og medlem af Dumaen. Larisa Zelentsova, den russiske præsident for Den internationale alliance af strategiske projekter i forbindelse BRICS (BRICS-alliancen), som sendte et videobudskab. Et

budskab blev også sendt af Albert Zhukov, stifter af Transportprisen for den gyldne Stridsvogn. Purnima Anand, præsidenten for Det internationale BRICS-Forum i Indien, sendte også et budskab.

To budskaber blev også sendt fra USA fra Masha og Doug Mallouk, og fra den uafhængige senatskandidat, Diane Sare.

Før disse taler og budskaber fandt en ceremoni sted, hvor premierminister bin Habtour modtog Ungdomsprisen for BRICS og Transportprisen for den gyldne Stridsvogn. Udenrigsminister Hisham Sharaf underskrev den første kopi af den nye version af BRICS i Yemens »Universitetslæseplan for bæredygtig Udvikling«, som er Fouad al-Ghaffaris samling af projekter og arbejde i økonomi med udgangspunkt i Lyndon LaRouches økonomiske metode. Et kapitel er viet til det, som forfatterne har karakteriseret som »LaRouches fem nøgler for Fremskridt«, hvilket er en omformulering af »Fremskridtets målestokke« fra EIR's specialstudie, »Den nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen« fra 2014. Et andet kapitel indeholder en kort version af »Operation Felix« angående genopbygningen af Yemen, færdiggjort i 2018, som et fælles projekt af Schiller Instituttet, BRICS i Yemen og Den yemenitiske generelle autoritet for Investeringer.

Bogen indeholder også mange henvisninger til Helga Zepp-LaRouches og Schiller Instituttets resolutioner og opfordringer angående Yemen. Et kapital er viet til Den arabiske LaRouche-skole for Fysisk Økonomi startet af Hussein Askary, inklusive links. Den arabisksprogede bog, der er på 160 sider, har en generel oversigt over FN's Verdensmål 2030; men på hver eneste side af de 15 udviklingsmål tages der udgangspunkt i LaRouches fem nøgler.

Efter udtalelserne fra de udenlandske VIP'er lavede al-Ghaffari en præsentation på 15 minutter om historien bag og naturen af operationerne af BRICS i Yemen, siden den blev

grundlagt i december 2014.

Ministeren for videregående uddannelse havde også nogle udtalelser, og konferencen blev afsluttet med en udtalelse fra premierminister bin Habtour.

De første rapportager fra begivenheden er, at den var et chok for alle, på grund af deltagelsen af højtstående, internationale repræsentanter, samt det intellektuelle og videnskabelige niveau. Dette er en stor sejr for befolkningen og lederskabet i Yemen på vegne af hele menneskeheden.

Og det er fejring af syv års hårdt arbejde og samarbejde med Schiller Instituttet og LaRouche-bevægelsen, som begyndte da Fouad al-Ghaffari deltog i EIR's udgivelse af specialstudiet »Den nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen« i Washington D.C., hvis hovedtaler var Helga Zepp-LaRouche. Efter at have mødt Marsha og Doug Mallouk bragte han en kopi af studiet han købte med tilbage til Yemen for at starte sin nye organisation og undervise Yemens ungdom, såvel som politiske beslutningstagere, i LaRouches økonomiske metode, Den nye Silkevej (Bælte- og Vej-Initiativet) og BRICS. Et par måneder senere, i marts 2015, begyndte Saudi-Arabiens og De forenede Emiraters angrebskrig med støtte fra USA og Storbritannien. Til trods for denne kriminelle krig, og den efterfølgende morderiske blokade, fortsatte BRICS' Ungdom i Yemen deres studier og mobiliseringen af regeringsagenturer.

Her er Schiller Instituttets video- og skriftlige hilsner til BRIKS Dag konferencen i Yemen på engelsk:

Messages from the Schiller Institute and LaRouche Movement to Yemen's "First BRICS

Day Conference”

Nov. 23, 2021 (EIRNS)—From Helga Zepp-LaRouche:

Your Excellency Prime Minister Saleh bin Habtour; Your Excellency Mr. Hisham Sharaf, Minister of Foreign Affairs of Yemen, a good friend of the Schiller Institute; Dear Members of the Yemeni BRICS Youth Parliament and its Chairman Mr. Fouad Al-Ghaffari:

Ladies and gentlemen who are gathered in the Capital of Yemen, Sanaa, I send you the most heartfelt greetings from Germany!

We are fully aware of the tremendous strain you are under as a result of the criminal blockade, which, as long as it continues, means that all this talk in the West about a “rules-based-order” is worse than meaningless. Because if they condone, de facto, this blockade, they condone the result—which is the death and suffering of a very large number of [the] Yemeni people! You have been incredibly courageous and inspiring for all members of the Schiller Institute around the world, by not giving up your fight to have a better future for your country and the world!

In these days, the New Silk Road launched by President Xi Jinping will have its 8th anniversary and the role of the BRICS in the world has increased to become a more and more influential element in world history. I am sure that Yemen will be an important part of it in the not-so-distant future , and [that] your organization will have been the decisive element in having accomplished that, and in that way reconnecting the glorious history of Yemen with a hopeful future.

The Schiller Institute has launched “Operation Ibn Sina,” which is to bring modern health systems to Yemen, Afghanistan, and Syria and as a synonym, to have a renaissance of the period, when your region of the world carried the torch of

universal progress for all of mankind.

I also like to [recall] how proud my late husband, Lyndon LaRouche, was of your unchanging industriousness for study of his scientific method, and I would like to encourage you to expand it, and make sure that it will have entry into the education system of your country. Yemen will be the birthplace of many geniuses, which will transform humanity into becoming truly human.

The old paradigm, a world divided by geopolitical aggression and the rule of a few over the many, is clearly coming to an end, and the new paradigm of cooperation, and a dialogue of cultures is becoming stronger and stronger. We join with you, and an increasing number of countries and forces in the effort to bring this change about, and give you the solemn promise, that we will always remain your true comrades-in-arms, until you have gained the sovereignty of Yemen, and are truly free.

With great affection, in the name of the entire international Schiller Institute, Helga Zepp-LaRouche

From Jacques Cheminade :

Your Excellency Prime Minister Saleh bin Habtour! Your Excellency Mr. Hisham Sharaf, Minister of Foreign Affairs of Yemen; Members of the Yemen BRICS Youth Parliament, and Chairman Mr. Fouad Al-Ghaffari; Ladies, Gentlemen and Friends of the Schiller Institute, who gathered in the capital of Yemen, I salute all of you from France on this occasion.

My heart is with you in Sana'a. I fully support your fight for independence and justice, to fend off the foreign aggression and evil economic blockade launched against the very life of your people.

Since you are gathered today at the Medical Emergency College, I would like to inform you that our French party, Solidarité et Progrès, fully supports Yemen's commitment for peace and

international cooperation, along the lines of the Belt and Road Initiative. We are with you in your fight to place Yemen along the New Silk Road, in the tradition of the incense and gum route.

The Schiller Institute has launched cooperation with all countries in an Operation Ibn Sina to bring a modern health system to all the nations of the world, and first, to care for people in Yemen, Afghanistan and Syria, the most criminally and unjustly sanctioned by the Western ruling oligarchy. It is time that the nations of the world realize the incredible suffering that the abominable geopolitical wars have created, and replace them with a policy of entente, détente, and coopération: As Charles de Gaulle said, a policy of peace through common, shared economic development. Peace and reconstruction has care, and the right to eat one's fill is the first of all human rights, and it is fully due to all of you.

We follow closely your admirable work with the youth, giving them knowledge and beauty, and a vision of a better future. You have, here, your youth, and we take your youth into our hearts. We admire the commitment to study the wise ideas of Lyndon LaRouche, who himself appreciated the commitment of the Yemen youth, of you, to learn how to build a better future.

We remain fully on your side, to win the peace, independence and common prosperity of your nation. Your future embodies the future, and not only of your region, not only of your country, but of the whole world.

I look now at the pictures of your young men and women: I am inspired. I am inspired by the moral courage and joyful human commitment, despite all odds, despite the horrors of the war. My heart with all of you in Yemen, with all of you.—Jacques Cheminade, Solidarité et Progress

From Hussein Askary:

Your Excellency Prime Minister of Yemen Dr. Abdulaziz Saleh bin Habtour, Your Excellency Engineer Hisham Sharaf, Minister of Foreign Affairs of Yemen, Sisters and brothers in the Yemen BRICS Youth Parliament and its Chairman, my brother Fouad Al-Ghaffari, Ladies and Gentlemen who are gathered in the capital of steadfastness Sanaa,

I salute the steadfast and resilient people of Yemen from the Swedish capital Stockholm. I wish I could be with you now in Sanaa to share with you this magnificent celebration which is another proof that the resolve of the Yemeni youth does not bend under whatever pressure, and that the legendary Yemeni wisdom remains a beacon that lights the path in front of us towards a better future, towards peace, love and progress.

I have been honored in the past years with working with the BRICS youth and follow closely their diligence and their enthusiasm despite the continued evil aggression and criminal economic blockade which is imposed on all the people of Yemen. But what has been the uttermost source of joy for me and what made me double my engagement to end this aggression and blockade is my work as a representative of the Schiller Institute together with the BRICS youth in 2018 to design the study for the reconstruction of Yemen and integrating it with the Belt and Road Initiative / New Silk Road. [Slide 1: Fouad speaking at event] We were assisted by the Yemeni General Investment Authority and its vice-chairman Engineer Khaled Sharafaddin. [Slide 2: Cover of Operation Felix] The fruit of our joint work was "Operation Felix: The Happy Miracle of the Reconstruction of Yemen." I learned very much about Yemen while working on this study. [Slide 3: Map of Yemen with development corridors] I could even imagine myself wandering all over its territories, from the mountains of Saada and Sanaa to Aden. And the shores of Al-Hudaida and Mokha. From Taiz to the eternal Maarib and to Al-Mukalla, Tarim, and Al-Ghaida.

Yemen is, ladies and gentlemen, a treasure and a gift to the

world, its people, history, natural wealth and geographical location [Slide 4: Map of the World Land-Bridge with Yemen at its heart] as a bridge between the oceans and continents. It combines the confluence of the Economic Belt of the Silk Road with the Maritime Silk Road of the Twenty-first Century.

Brother Fouad Al-Ghaffari and his team recognized very early the importance of the Belt and Road Initiative when China launched it in 2013 and the role of the BRICS nations in charting the path to a new paradigm in the world to replace the failed current world order. Therefore, the victory over this war of aggression and blockade and the building of peace all over the country was first achieved in the minds and imagination of these youth. And it will be achieved, by the will of God, on the solid ground of reality.

One of the most beautiful memories, which I will carry with me for the rest of my life, is when a group of young students from Yemen sent a symbolic gift to our conference in Germany in 2018 [Slide 5: Helga-Zepp LaRouche and Hussein Askary holding posters with Lyndon LaRouche in the middle] which featured the Sustainable Development Goals 2030 with our late teacher Lyndon LaRouche's "Metrics of Development" added on top of them. This was one of the happy moments of LaRouche in the last months of his life.

The bridge between past generations, present generations and future generations is built upon pillars of ideas that are eternal and indestructible. Preserving and immortalizing nations and civilizations is done by taking the most beautiful aspects of the past and enriching them, then handing them over to the coming generations who will carry the mission further into the future. This was one of the thoughts of the great German philosopher and poet Friedrich Schiller.

Dear sisters and brothers, I promise you, as did Mrs. Helga Zepp-LaRouche earlier today, to stand with you and the people of Yemen, as we have done since the first day of the war of

aggression until it is stopped, and the blockade lifted. And we will stand with you, if God wills, when you rebuild your country.

I am impatiently waiting for the day when the blockade imposed on the Airport of Sanaa is lifted, so I can visit the Happy Yemen (Arabia Felix) and be among you in person. I wish your First BRICS Day conference all the success! Your brother, Hussein Askary

From Diane Sare:

To Your Excellency Prime Minister Dr. Abdul Aziz Saleh bin Habtour and Your Excellency Foreign Minister Hisham Sharaf, Mr Fouad Al Ghaffari and all members of the Yemeni BRICS Youth Cabinet;

As a longtime associate of the late Lyndon LaRouche, and as a candidate for U.S. Senate, I would like to congratulate you on the seventh anniversary of your sublime action in choosing to create an association dedicated to the advancement of the people of Yemen, and humanity, through the study of LaRouche's method, and commitment to join a chorus of nations in China's Belt and Road Initiative.

As an American, I am amazed and inspired by your generosity and universal thinking, when it would have been so easy to succumb to bitterness and despair when your nation has been subjected to the most cruel policies imaginable, in part at the hands of my own government. I would like to express the solidarity of all American members of LaRouche's International Caucus of Labor Committees with your efforts.

We in the United States are suffering from another kind of oppression, which may prove to be more deadly if we don't overcome it, which is a deep cynicism about our leaders and our fellow Americans, which prevents our people from rejecting the selfish small-mindedness which inhibits urgently needed action to reverse several decades of destructive, and even

genocidal policies.

Your work serves both as a light of inspiration and also a spur to our conscience, that we cannot give up until the United States of John Quincy Adams, Abraham Lincoln, Martin Luther King, and Lyndon LaRouche is restored, and becomes a true friend of Yemen, of China, and of mankind as a whole.—Diane Sare, Independent Senate Candidate, New York

From Doug and Marsha Malluck:

GREETINGS FROM AMERICA TO THE BRICS CONFERENCE IN SANAA

As US citizens, we are appalled, ashamed, angered by the despicable support being mustered by our government for the ongoing British-Saudi colonialist aggression against the people and nation of Yemen. Among other crimes, it represents a complete betrayal of everything decent in the tradition of the once-noble American Republic.

However, the word “inspired” is just not strong enough to describe our reaction to your event, very appropriately timed to coincide with the eighth anniversary of the Belt and Road Initiative. Lesser men and women might not have even dared to stage such a conference under the adverse circumstances in which you find yourselves.

But your courage and vision opens up the potential, not only to resist evil, but even more, to accomplish tangible, positive good—uplifting your people through the power of human reason.

May your conference be a total success, nothing less than an exemplar for the entire world!—Doug and Marsha Mallouk

To kontrasterende paradigmer: Moralsk anløben ligegyldighed kontra folkets lykke.

**Schiller Instituttets
ugentlige webcast med Helga
Zepp-LaRouche den 23.
september 2021**

Ved en gennemgang af udviklingen i de sidste dage sagde Helga Zepp-LaRouche, at kampen mellem to indbyrdes uforenelige menneskesyn optrappes. Dette kan ses i den moralsk fordærvede ligegyldighed [et juridisk begreb i USA] af USA, Storbritannien og deres NATO-allierede, som reaktion på den humanitære krise i Afghanistan – som de forårsagede – i modsætning til de bestræbelser, som Afghanistans naboer er i gang med, ved hjælp af fælles projekter koordineret af Shanghai Samarbejds-organisationen (Shanghai Cooperation Organization – SCO), BRIKS (Brasilien, Rusland, Indien, Kina og Sydafrika) og Bælte- og Vejinitiativet (BVI) for at fremme økonomisk udvikling i det krigshærgede land. Det kan ses med hensyn til den modbydelige udvisning af haitiske flygtninge, som sendes tilbage til et land, der mangler midler til at tage hånd om dem på grund af en nylig række af naturkatastrofer. Det kan ses ved at sammenligne talerne fra Biden og Xi Jinping på FN's generalforsamling. Og det kan ses ved optrapningen af regimeskifte-operationer, der dirigeres af den britiske efterretningstjeneste mod Rusland og Kina.

En moralsk anløben indstilling af ligegyldighed er ikke i overensstemmelse med USA's grundlæggende principper. Hun sagde: "Vi er faret vild". I stedet for at pålægge en politik der er nykolonial, med en malthusiansk hensigt, "må vi råbe op" og vende tilbage til de principper, som USA's grundlæggere vedtog, der forpligter regeringen til at bekymre sig om "folkets lykke".

Se webcastet her

Afghanistan ved en korsvej: Kirkegård for imperier eller begyndelsen af en ny æra? af Helga Zepp-LaRouche

10. juli – Efter den hurtige tilbagetrækning af amerikanske og NATO-tropper fra Afghanistan – USA's tropper, bortset fra et par sikkerhedsstyrker, blev fløjet ud i ly af natten uden at informere de afghanske allierede – er dette land for øjeblikket, men sandsynligvis ikke længe, verdenshistoriens skueplads. Nyhederne fortsætter med at strømme ind: På jorden opnår Taliban-styrkerne hurtige territoriale gevinster i det nordlige og nordøstlige del af landet, hvilket allerede har skabt betydelig spænding og bekymring i Turkmenistan, Usbekistan og Tadsjikistan, og de har erobret den vestlige grænseby Islam Qala, der håndterer betydelige handelsstrømme med Iran. Samtidig foregår der intenst diplomatisk aktivitet blandt alle de lande, hvis sikkerhedsinteresser er påvirket af begivenhederne i Afghanistan: Iran, Pakistan, Indien, Rusland,

og Kina, for kun at nævne de vigtigste.

Kan der findes en intern afghansk løsning? Kan en borgerkrig mellem den afghanske regering og Taliban forhindres? Kan terroristgrupper, såsom ISIS, der er begyndt at genvinde et fodfæste i nord, og Al-Qaida, opløses? Eller vil krigen mellem de afghanske fraktioner fortsætte og dermed udvidelsen af opiumdyrkning og eksport samt den globale trussel om islamisk terrorisme? Vil Afghanistan igen synke ned i vold og kaos og blive en trussel, ikke kun for Rusland og Kina, men endog for USA og Europa?

Hvis disse spørgsmål skal besvares i en positiv forstand, er det afgørende, at USA og Europa først besvarer spørgsmålet med brutal ærlighed om, hvordan krigen i Afghanistan blev sådan en katastrofal fiasko, en krig ført i hele 20 år af USA, den stærkeste militære magt i verden, sammen med militærstyrker fra 50 andre nationer. Mere end 3.000 soldater fra NATO og allierede styrker, herunder 59 tyske soldater [og 43 danske soldater], og i alt 180.000 mennesker, inklusive 43.000 civile, mistede livet. Dette var til en økonomisk pris for USA på mere end 2 billioner \$ og på 47 milliarder € for Tyskland. Tyve års rædsel hvor alle sider, som det er sædvanligt i krig, var involveret i grusomheder med ødelæggende virkninger på deres eget liv, inklusive de mange soldater der kom hjem med posttraumatiske stresslidelser og ikke har været i stand til at klare livet siden. Efter ti års krig med Sovjetunionen i 1980'erne, efterfulgt af en lille pause, måtte den afghanske civile befolkning derefter lide yderligere 20 års krig med en næsten utænkelig række pinsler.

Det var klart fra starten, at denne krig ikke kunne vindes. Indførelsen af NATO's gensidige forsvarsklausul i henhold til artikel 5 efter terrorangrebene den 11. september var baseret på den antagelse, at Osama bin Laden og Taliban-regimet stod bag disse angreb, hvilket således ville retfærdiggøre krigen i Afghanistan.

Men som den amerikanske senator Bob Graham, formanden for Kongressens "Fælles undersøgelse af efterretningsaktiviteter inden og efter terrorangrebene den 11. september 2001", gentagne gange påpegede i 2014, undertrykkede de daværende sidste to amerikanske præsidenter, Bush og Obama, sandheden om hvem der stod bag 11. september. Og det var kun på grund af denne undertrykkelse, at truslen fra ISIS således blev mulig. Graham sagde under et interview i 2014 i Florida:

"Der er fortsat nogle ufortalte historier, nogle ubesvarede spørgsmål om den 11. september. Måske er det mest grundlæggende spørgsmål: Blev den 11. september udført af 19 personer, der arbejdede isoleret, som over en periode på 20 måneder var i stand til at tage de grove konturer af en plan, der var udviklet af Osama bin Laden, og omsætte den til en detaljeret arbejdsplan, for derefter at indøve denne plan; og endelig at udføre en ekstrem kompleks række opgaver? Lad os tænke på de 19 mennesker. Meget få af dem kunne tale engelsk. Meget få af dem havde overhovedet været i USA før. De to formænd for 9/11-Kommissionen, Tom Kean og Lee Hamilton, har sagt, at de synes det er yderst usandsynligt, at disse 19 mennesker kunne have gjort, hvad de gjorde, uden nogen ekstern støtte i den periode de boede i USA. Jeg er meget enig... Hvor fik de deres støtte?"

Dette spørgsmål er stadig ikke blevet besvaret tilfredsstillende. Vedtagelsen af JASTA-loven (Retfærdighed mod statssponsorert Terrorisme – Justice Against State Sponsors of Terrorism) i USA, afsløringen af de 28 tidligere hemmeligstemplede sider i den fælles kongresundersøgelsesrapport om den 11. september, der blev holdt hemmelig i så lang tid, og retssagen, som familierne af ofre fra den 11. september førte mod den saudiarabiske regering, leverede tilstrækkelig bevis for den faktiske økonomiske støtte til angrebene. Men efterforskningen af alle disse ledetråde blev forsinket med bureaukratiske midler.

Den eneste grund til at uoverensstemmelser omkring 11. september nævnes her, er for at pege på det faktum, at hele definitionen af fjenden i denne krig faktisk var forkert fra begyndelsen. I en hvidbog om Afghanistan udgivet af BÜSo (Borgerrettighedsbevægelsen Solidaritet) i Tyskland i 2010 påpegede, at en krig, hvor målet ikke er defineret korrekt, næppe kan vindes, og vi krævede på det tidspunkt øjeblikkelig tilbagetrækning af de tyske styrker.

Da Washington Post offentliggjorde de 2.000 sider lange "Afghanistan Papirer" i 2019 under titlen "I krig med sandheden", burde krigen allerede den gang have været afsluttet. De afslørede, at denne krig havde været en absolut katastrofe fra starten af, og at alle erklæringer fra det amerikanske militær om de påståede fremskridt var bevidste løgne. Undersøgelsesjournalisten Craig Whitlock, der offentliggjorde resultaterne af sin tre års forskning, herunder brug af dokumenter opnået under loven om frie informationer (Freedom of Information Act – FOIA), og udsagn fra 400 personer med førstehåndskendskab viste den absolutte inkompetence, som denne krig blev ført med.

Derefter var der de forbløffende udsagn fra generalløjtnant Douglas Lute, Afghanistan-tsaren under Bush- og Obama-administrationerne, som under en intern høring i "Det særlige ministerium for Afghanistans Genopbygning" i 2014 havde sagt: "Vi var blottet for en grundlæggende forståelse af Afghanistan – vi vidste ikke, hvad vi gjorde... Hvad forsøger vi at gøre her? Vi havde ikke den fjerneste opfattelse af, hvad vi foretog os... Hvis det amerikanske folk kendte til omfanget af dette funktionssvigt... hvem ville sige, at det hele var forgæves? "

Efter at disse dokumenter blev offentliggjort, skete der intet. Krigen fortsatte. Præsident Trump forsøgte at bringe tropperne hjem, men hans forsøg blev i det væsentlige

undermineret af det amerikanske militær. Det er først nu, når prioriteten er skiftet til Indo-Stillehavet og til indeslutningen af Kina og Rusland, at denne absolut meningsløse krig blev afsluttet, i det mindste hvad angår udenlandske styrkers deltagelse.

11. september bragte ikke kun verden Afghanistan-krigen, men også Patriotloven (Patriot Act) et par uger senere, og hermed det påskud for den overvågningsstat, som Edward Snowden kastede lys over. Det ophævede en væsentlig del af de borgerrettigheder, der var blandt de mest fremragende resultater af Den amerikanske Frihedskrig og nedfældet i den amerikanske forfatning, og det underminerede USA's natur som republik.

Samtidig blev de fem principper for fredelig sameksistens, som er kernen i international lov og FN-pagten, erstattet af en stigende vægt på den "regelbaserede orden", der afspejler interesserne og forsvaret af det transatlantiske etablissemments privilegier. Tony Blair havde allerede sat tonen for en sådan afvisning af principperne i Den westfalske Fred og international lov to år tidligere i sin berygtede tale i Chicago, der dannede den teoretiske retfærdiggørelse for de "endeløse krige" – dvs. de interventionistiske krige gennemført under påskud af "ansvaret for at beskytte" (Responsibility to Protect – R2P), en ny slags korstog, hvor "vestlige værdier", "demokrati" og "menneskerettigheder" formodes at blive overført – med sværd eller med droner og bomber – til kulturer og nationer, der kommer fra helt anderledes civilisationstraditioner.

Derfor må Afghanistan-krigens katastrofale fiasko – efter de foregående fiaskoer, Vietnam-krigen, Irak-krigen, Libyen-krigen, Syrien-krigen og Yemen-krigen – hurtigt blive vendepunktet for et fuldstændigt skift i retning væk fra de sidste 20 år.

Del 2

Siden senest Covid-19-pandemiens udbrud, et udbrud der var helt forudsigeligt, og som Lyndon LaRouche i princippet havde forudsagt allerede i 1973, burde der have været igangsat en grundlæggende debat om de mangelfulde aksiomer i den vestlige liberale model. Privatiseringen af alle aspekter af sundhedsvæsnerne har bestemt givet lukrative overskud til investorer, men den økonomiske skade, der er blevet påført, og antallet af dødsfald og langvarige sundhedsproblemer har brutalt afsløret sundhedsvæsners svage punkter.

Den strategiske turbulens forårsaget af tilbagetrækningen af NATO-tropper fra Afghanistan giver en glimrende mulighed for en revurdering af situationen, for en korrektion af den politiske retning og en ny løsningsorienteret politik. Den lange tradition for geopolitisk manipulation af denne region, hvor Afghanistan i en vis forstand repræsenterer grænsefladen fra det britiske imperiums "Great Game" i det 19. århundrede til Bernard Lewis' og Zbigniew Brzezinskis "krisebue (arc of crisis)", må begraves. en gang for alle, for aldrig at blive genoplivet. I stedet skal alle naboerne i regionen – Rusland, Kina, Indien, Iran, Pakistan, Saudi-Arabien, Golfstaterne og Tyrkiet – integreres i en økonomisk udviklingsstrategi, der repræsenterer en fælles interesse blandt disse lande, én som er defineret af en højere orden og er mere attraktiv end fortsættelsen af de respektive formodede nationale interesser. Dette højere niveau repræsenterer udviklingen af en tværnational infrastruktur, storstilet industrialisering og moderne landbrug for hele Sydvestasien, som den blev præsenteret i 1997 af EIR og Schiller Instituttet i specialrapporter og derefter i studiet "Den nye Silkevej bliver til verdens landbro (The New Silk Road Becomes the World Land-Bridge)." Der er også et omfattende russisk studie fra 2014, som Rusland havde til hensigt at fremlægge på et G8-

topmøde, før det blev udelukket fra denne gruppe.

I februar i år blev udenrigsministrene fra Pakistan, Afghanistan og Usbekistan enige om at anlægge en jernbanelinje fra Tasjkent, Usbekistans hovedstad, via Mazar-e-Sharif og Kabul, Afghanistan, til Peshawar i Pakistan. En ansøgning om finansiering fra Verdensbanken blev indsendt i april. Samtidig blev Pakistan og Afghanistan enige om at anlægge en motorvej, Khyberpas økonomisk korridor (Khyber Pass Economic Corridor), mellem Peshawar, Kabul og Dushanbe. Det vil tjene som en fortsættelse af Den kinesisk-pakistanske økonomiske Korridor (CPEC), et udstillingsprojekt i det kinesiske Bælte- og Vejinitiativ (BRI).

Disse transportlinjer skal udvikles til effektive udviklingskorridorer og en øst-vest-forbindelse mellem Kina, Centralasien, Rusland og Europa samt et nord-syd infrastrukturnetværk fra Rusland, Kasakhstan og Kina til Gwadar, Pakistan ved Det arabiske Hav, alle behøves at blive gennemført.

Alle disse projekter udgør betydelige tekniske udfordringer – bare overvej det totalt bjergrige landskab i store dele af Afghanistan – men den fælles vision om at overvinde fattigdom og underudvikling kombineret med ekspertise og samarbejde mellem de bedste ingeniører fra Kina, Rusland, USA og Europa kan "flytte bjerge" i overført betydning. Kombinationen af Verdensbanken, Den asiatiske Infrastruktur-investeringsbank (AIIB), BRIKS' (Brasilien, Rusland, Indien, Kina, Sydafrika) Ny Udviklingsbank, Ny Silkevejsfond og nationale långivere kunne udstede de nødvendige kreditlinjer.

Et sådant udviklingsperspektiv, også for landbruget, ville også give et alternativ til den massive narkotikaproduktion, der plager denne region. På nuværende tidspunkt kommer over 80% af den globale opiumsproduktion fra Afghanistan, og ca. 10% af den lokale befolkning er i øjeblikket afhængig, mens

Rusland for ikke så længe siden definerede sit største nationale sikkerhedsproblem som narkotikaeksport fra Afghanistan, og tal fra 2014 viste, at 40.000 mennesker om året blev dræbt i Rusland. Realiseringen af et alternativ til narkotikadyrkning er i hele verdens grundlæggende interesse.

Covid-19-pandemien og risikoen for yderligere pandemier har dramatisk understreget behovet for at opbygge moderne sundhedsvæsen i hvert eneste land på Jorden, hvis vi skal forhindre, at de mest forsømte lande bliver ynglepladser for nye mutationer, som ville forpurre hele den hidtidige indsats. Opførelsen af moderne hospitaler, uddannelse af læger og sygeplejepersonale og de nødvendige infrastrukturelle forudsætninger er derfor lige så meget i alle politiske grupper i Afghanistans interesse og for alle lande i regionen, som for de såkaldte udviklede lande.

Af alle disse grunde repræsenterer den fremtidige udvikling i Afghanistan en korsvej for hele menneskeheden. Samtidig er det en perfekt demonstration af muligheden, der ligger i anvendelsen af Nikolaus fra Kues' princip om modsætningernes sammenfald, *Coincidentia Oppositorum*. Hvis man forbliver på niveauet med modsigelserne i de berørte nationers påståede interesser – Indien-Pakistan, Kina-USA, Iran-Saudi-Arabien, Tyrkiet-Rusland – er der ingen løsninger.

Hvis man derimod overvejer alles fælles interesser – at overvinde terrorisme og narkotikaplagen, varig sejr over farerne ved pandemier og afslutte flygtningekriserne – så er løsningen åbenbar. Det vigtigste aspekt er imidlertid spørgsmålet om den vej vi som menneskehed vælger – om vi vil styrte længere ned i en mørk tidsalder og potentielt endog risikere vores eksistens som en art, eller om vi sammen ønsker at forme et virkeligt menneskeligt århundrede. I Afghanistan gælder det mere end nogen andre steder i verden: Det nye navn for fred er udvikling!

Konferencerapport: Uddrag fra EIR Strategic Alert, viet til Schiller Instituttets online internationale konference den 5.-6. september

Her er et uddrag fra EIR Strategic Alert, viet til Schiller Instituttets online internationale konference, den 5.-6. September 2020, hvor talere fra hele verden tog forskellige aspekter op af de presserende strategiske, økonomiske og sundhedsmæssige kriser, som verden står over for, samt de nødvendige tilgange til at løse dem.

Konferencen kommer kun to uger før åbningen af FN's generalforsamling i New York, og i forbindelse med den russiske præsident Putins opfordring til et topmøde mellem de fem permanente medlemmer af FN's Sikkerhedsråd (P5). Konferencen behandlede temaer, der bør være på dagsordenen for begge disse begivenheder. Blandt dem Covid-19-pandemien, det økonomiske sammenbrud i den transatlantiske verden, det forestående finansielle sammenbrud og den overhængende fare for en ny verdenskrig, som denne gang vil være en atomkrig. Det mest grundlæggende problem er imidlertid den dybe kulturelle krise på grund af den udbredte fordærvede opfattelse af mennesket som en simpel, højere form for dyr fremfor at værdsætte dets unikke kreative evner.

I løbet af de to dages program blev det klart, at Schiller Instituttet i dag indtager en enestående position i forhold til at samle styrker og enkeltpersoner fra hele verden for at diskutere disse problemer på måder, der faktisk er forbudt for "politisk korrekte" etablerede fora og medier. Schiller Instituttets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche, understregede, at vi, i stedet for at se hver krise i sit eget domæne, er nødt til at tage imod et helt nyt paradigme, en løsning på det højeste niveau, hvorunder alle de andre aspekter er underlagt. Det indebærer en tankegang, som Nicholas Cusanus definerede som 'Coincidentia Oppositorum' eller modsætningernes sammenfald.

Alle de mange og varierede præsentationer fra de to dage er tilgængelige på Schiller Instituttets hjemmeside samt Youtube, med simultan-oversættelser på fransk, tysk, spansk og russisk. Vi opfordrer alle vores læsere til at følge dem på <https://schillerinstitute.com/blog/2020/08/13/conference-war-drive-towards-armageddon-or-a-new-paradigm-among-sovereign-nations-united-by-the-common-aims-of-mankind/>.

At besejre krigsfraktionen og geopolitikken

Det første panel den 5. september havde titlen: "At overvinde geopolitik: hvorfor et P5-topmøde er presserende nødvendigt nu". Panelet sendte en opfordring til verdens borgere om at rejse sig for at stoppe den voksende fare for, at verden vil "gå i søvne" ind i en termonuklear tredje verdenskrig, og opfordrede lederne af de permanente medlemmer af FN's Sikkerhedsråd til at mødes og tackle den flerstrengede krise.

Sessionen begyndte med et videoklip af Lyndon LaRouche fra september 2000, hvori han beskrev det overordnede strategiske spørgsmål i dag, lige som igennem de sidste 300 år af vestlig historie – som den grundlæggende modsætning mellem det Britiske Imperiums politik, som repræsentativt for den oligarkisk model, og USA's grundlæggende principper som udtrykt i uafhængighedserklæringen og forordet til den amerikanske forfatning. Hovedtalen blev derefter givet af Helga Zepp-LaRouche, der behandlede formålet med konferencen og det tvungende behov for at gøre en ende på geopolitikken baseret på det "del og hersk"-motto, der i den nyere tid mest er forbundet med det Britiske Imperium.

Det manifesteres i dag med forsøget på at påtvinge en "unipolar verden" under angloamerikansk ledelse, hvilket forhindrer enhver (opfattet) fjende – som Kina eller Rusland – i at komme frem. Denne dårskab afspejles i handelskrigen og optrapningen af NATO's militære provokationer over hele verden, på baggrund af sammenbruddet af City of London og det Wall Street-centrerede finansielle system. (Et uddrag af fru LaRouches tale offentliggøres nedenfor). Hun blev efterfulgt af Andrey Kortunov, generaldirektør for det Russiske Råd for Internationale Anliggender, der advarede om, at nedbrydningen af de forskellige våbenkontrolaftaler bringer verden i fare, men også giver en mulighed for at opnå noget bedre, forudsat at muligheden udnyttes i tide. Han understregede også vigtigheden af internationalt samarbejde mellem staterne for at standse en anden trussel, nemlig international terrorisme, og specifikt faren for at terrorgrupper får adgang til atomvåben.

Panelet hørte derefter fra mange amerikanere, der er meget bekymrede over den potentielt ekstremt farlige situation i USA i dag, hvor resultatet af præsidentvalget til november er af

største betydning for hele verden. Ed Lozansky, præsident for det amerikanske universitet i Moskva; Martin Sieff, ledende korrespondent for UPI og en stipendiat fra det samme universitet i Moskva samt tidligere republikanske senatorrådgiver James Jatras har samarbejdet om at afsløre løgnene mod præsident Trump i forbindelse med Russiagate . De talte alle for et bedre forhold mellem USA og Rusland på et tidspunkt, hvor NATO's militære provokationer har skabt større spændinger end på noget tidspunkt siden Den kolde Krig. Dette kræver fjernelse af "krigsfraktionen", ikke kun fra Trump-administrationen, men fra Washington helt og aldeles.

At stoppe kuppet i Washington

Efter en livlig spørgerunde hørte offentligheden fra tre andre amerikanere, der åbent og kraftigt har fordømt korrupsion og direkte forbrydelser fra det såkaldte "deep state"-apparat i USA. Pensioneret oberst Richard Black er den tidligere leder af Pentagons strafferetlige afdeling og tidligere statssenator i Virginia. Han gennemgik de nylige de facto opfordringer til et militærkup for at fjerne præsident Trump fra magten, hvis der skulle være nogen tvivl om valgresultaterne i november – opfordringer der er kommet fra både Joe Biden og Hillary Clinton. Endnu mere bekymrende er de offentlige indgreb i den henseende af to pensionerede oberster såvel som de stærkt medieeksponerede personlige angreb på Donald Trump fra pensionerede flagofficerer som John Kelly og John Allen, der udgør overtrædelser af den samlede militære kodeks for militærretten, og burde retsforfølges. Oberst Black har været en åbenlys modstander af de amerikanske militære indgreb i Sydvestasien og Libyen, der har til formål at vælte de siddende regeringer.

Panelet sluttede med tidligere NSA-embedsmænd Kirk Wiebe og

Bill Binney, der er førende medlemmer af 'Veteran Intelligence Professionals for Sanity' (VIPS). De afslørede NSA's kriminelle brug af programmer, som de selv har designet, til at spore terrorister, for i stedet at foretage kriminel masseovervågning af amerikanske borgere og andre. Binney gennemgik yderligere det tekniske bevis for, at hverken russerne eller nogen andre har hacket sig ind i Det Demokratiske Partis e-mails. Derfor er hele "Russiagate"-affæren blevet afsløret som et totalt bedrageri, selvom stort set alle etablerede medier har nægtet at dække deres afsløringer. Det første panel hørte også fra formanden for Europa-Parlamentets Gruppe for Identitet og Demokrati, Marco Zanni fra Italien, der talte om "Hvorfor EU er dømt til at fejle".

Han beskrev den knusende nedskæringspolitik, som Bruxelles og ECB pålagde befolkningen i kølvandet på finanskrisen i 2008, som siden er blevet forstærket af virkningerne af Coronavirus og de økonomiske nedlukninger. Han argumenterede stærkt for at vende tilbage til suveræne nationalstater og økonomier baseret på den reelle økonomi, ikke finansielle bobler.

Verden har brug for kerneenergi

Det andet panel, "Videnskabens rolle i skabelsen af menneskehedens fremtid", der samlede førende fusions- og rumforskere fra USA, Europa og Sydafrika, var en klar illustration af konferencens formål. Fordi gennembrud inden for fusionskraftudvikling, udforskning og udvikling af himmellegemer er afgørende for menneskehedens fremtid, er disse forskere involveret i internationalt samarbejde i alt deres arbejde.

Sanktioner, straftold og andre barrierer og spændinger påvirker for eksempel ikke den internationale termonukleare eksperimentelle reaktor (ITER), som direktøren Dr. Bernard Bigot forklarede publikum; og dette store projekt modtager bidrag i form af teknik og produktion fra snesevis af nationer rundt om i verden.

Panelet blev åbnet af Jason Ross fra Schiller Instituttet, der præsenterede Lyndon LaRouches unikke forståelse af udviklingen af en fysisk økonomi, som skal baseres på videnskabelige gennembrud i forståelsen af universets love og anvendelsen af dem gennem teknologiske fremskridt i produktionsprocesser. I den henseende talte LaRouche meget tidligt for udvikling af termonuklear fusionskraft som det væsentligste næste skridt i menneskelig fremgang. Panelet omfattede foruden Bernard Bigot, direktør for ITER i det sydlige Frankrig (jf. mere nedenfor), Stephen O. Dean, præsident for 'Fusion Power Associates', og Michael Paluszek, præsident for 'Princeton Satellite Systems', der talte om raketfremdrivning med fusionskraft. Dr. Sergey Pulinets er hovedforsker ved 'Space Research Institute' ved det Russiske Videnskabsakademi. Han advarede om farerne ved våbenudnyttelse i rummet, og talte om behovet for internationalt samarbejde inden for rumvidenskab for at forudsige og forhindre fænomener, der påvirker vores jord, såsom klimaforandringer og jordskælv. Han polemiserede også mod brugen af totalt upålidelige "grønne energikilder" til at drive en moderne økonomi.

Kelvin Kemm, tidligere bestyrelsesformand for 'South African Nuclear Energy Corporation', insisterede på, at det haster med at udvikle atomkraft i Afrika, samtidig med at han afviste den "imperialistiske" ideologi bag forsøgene på at forhindre fattige lande i at erhverve avancerede teknologier.

Bælte- og Vejinitiativet bliver til Verdenslandbroen

Det tredje panel fremlagde forudsætningerne for en helstøbt økonomisk udvikling og produktiv beskæftigelse ved hjælp af Kinas Bælte- og Vejinitiativ som det i øjeblikket vigtigste og største projekt til forbedring af levestandard og forbindelser mellem nationer gennem infrastruktur. Dennis Small fra Schiller Instituttet gennemgik Instituttets forslag om at skabe 1,5 milliarder produktive job over hele verden (inklusive 50 millioner i USA), baseret på videnskaben om fysisk økonomi udviklet af Lyndon LaRouche.

Fra Ukraine talte præsident for det Progressive socialistiske Parti og tidligere parlamentsmedlem, Natalia Vitrenko, om de akutte farer i Østeuropa som et resultat af den nye fase i våbenkapløbet, der forventes inden for de næste måneder. Hun beskrev også den beklagelige økonomiske status i Ukraine i dag, seks år efter kuppet på Maidan, sammenlignet med den relative dynamiske udvikling i Hviderusland, som lige nu står over for en NATO-'farverevolution/regimeskifte'-operation. Italiens tidligere vicegeneralsekretær for økonomisk udvikling, Michele Geraci, har været vidne til Kinas fantastiske udvikling på første hånd, efter at have boet der i 10 år. Han opfordrede kraftigt EU og resten af verden til at udnytte Bælte-og Vejinitiativet til at udvikle deres egne økonomier. Han er en fast tilhænger af samarbejde snarere end handelskrige, som meget vel kan vende sig mod dem, der tilskynder dem.

Pakistans Hassan Daud Butt er tidligere projektdirektør for den økonomiske korridor mellem Kina og Pakistan, hvis enorme

fordele i forhold til at transformere alle aspekter af livet i hans land, blev præsenteret. Han blev efterfulgt af Marcelo Muñoz fra Spanien, dekanen for spanske forretningsmænd i Kina, der forklarede Kinas stræben efter samarbejdsforbindelser, herunder de historiske og kulturelle synspunkter.

Fra Tyskland hørte deltagerne fra Dr. Björn Peters, en energianalytiker, der organiserer 'Nuclear Pride Association'. Han begyndte med at bemærke, at billig energi er nøglen til enhver vellykket økonomi. I det lys har den energiovergang, der blev indført af den tyske regering, været en fiasko, da elektricitet ikke kun er blevet meget dyrere, men den største energikilde, der er både ren og billig, nemlig kernekraft, er blevet afskrevet.

Opbygning af et verdensomspændende sundhedssystem

Panel IIII omfattede endvidere et halvt dusin ledere indenfor offentlig sundhed i bekæmpelsen COVID-pandemien i de sydlige stater i USA, ledet af den tidligere amerikanske sundhedschef, Joycelyn Elders. Hun har tilsluttet sig den begæring, der blev iværksat af Helga Zepp-LaRouche for et par måneder siden om dannelsen af en "Komité for Modsætningernes Sammenfald". Som hun udtrykte det, ville det skabe et "internationalt kor" for oprettelsen af et slags "Apollo-projekt", et verdensomspændende sundhedsprojekt, der ville blive udført med samme beslutsomhed og massemobilisering som månelandingsmissionen, søsat på daværende tidspunkt af John Kennedy.

Hvor meget et sådant sundhedssystem er tiltrængt i Afrika, blev taget op af de næste to talere. Ghanas ambassadør i Canada, Ayikoi Otoo, præsenterede de fremskridt der er gjort i

hans land de sidste par årtier, med indførelsen af en obligatorisk sygesikringsordning for alle. Regeringen planlægger i øjeblikket at bygge 101 nye hospitaler over hele landet, herunder i geografiske områder, der er vanskelige at få adgang til. Fra Republikken Congo gennemgik Marlette Kyssama-Nsona, leder i Panafrican League, UMOJA, og specialist i folkesundhedsspørgsmål, den katastrofale situation i hendes land, som dog kunne vendes, forudsat at det internationale samfund går ind for det (jf. nedenfor for uddrag fra Kyssama-Nsonas præsentation).

En global renæssance kunne være forestående

Det sidste panel behandlede den klassiske kulturs rolle, såvel som det akutte behov for at brødføde alle verdens folk. I sin indledende præsentation udfordrede den franske præsidentkandidat Jacques Cheminade, nuværende præsident for Solidarité et Progrès, publikum på spørgsmålet om, hvorfor vi i den transatlantiske verden i særdeleshed, i lyset af krigsfare og det sociale kaos i dag, ikke har igangsat en mobilisering for at forhindre dem og krævet udvikling for de fattigste regioner i verden.

Cheminade fortsatte med at besvare spørgsmålet med mange eksempler på det kulturelle forfald, der har overtaget. På mange måder viste han, at Europa "har forrådt sin egen sande kultur", nemlig den der stammer fra de forskellige renæssanceperioder, hvilket den indiske filosof Tagore forstod så godt. Et lignende tema blev taget op af Michael Billington, den asiatiske efterretningsdirektør for EIR Washington, der drog en parallel mellem den platoniske tankeskole, der inspirerede alle de efterfølgende store tidsaldre i Europa, og konfucianismen, som nu bevidst genoplives i Kina.

Udfordringen med at brødføde verden og give rimelige priser til producenterne blev behandlet i præsentationer af både Marcia og Bob Baker fra Schiller Instituttet i USA og tre landbrugsledere, der er stærkt involveret i kampen imod fødevarekarteller verden over.

Todages programmet sluttede med videoen af en storslået opførelse af Beethovens messe i C-dur af Schiller Instituttets Kor i New York City fra 2018. Dette værk er et af højdepunkterne i den menneskelige historie, og et dybt vidnesbyrd om det ubegrænsede kreative potentiale i ethvert menneske.

Finanssystemet er pilråddent og klar til at blive udskiftet fuldstændigt

Den 13.april (EIRNS) – Finansfolk, hvis aktiver bliver reddet af centralbankerne verden over, ved, at døden truer dem som tvinges til at betale for disse. Kig for eksempel på artiklen om investeringer i dag, skrevet af den “formidable Wall Street-skikkelse” og Davos-mand, Scott Miner, milliardær og chef for Guggenheim Investments, som fortalte sine klienter, at COVID-19 vil komme til at hærge udviklingslandene – som han, i den sædvanlige hånlige finans-jargon, kalder “spirende markeder” (“emerging markets”) eller bare “EM’er”.

”De spirende markeder vil snart rammes hårdt af den globale

pandemi," skrev Minerd. "Pandemien vil blive efterfulgt af en mangel på varer og mad, og social uro. Før virusset ramte dem direkte, var EM-lande allerede blevet negativt påvirket, gennem faldende priser på råvarer og de økonomiske følger af Kinas og andre dele af udviklingssektorens nedlukning. De fleste EM-lande har et meget skrøbeligt sundhedssystem, ikke engang i nærheden af det nødvendige antal hospitalssenge og respiratorer, overfyldte byer og slumkvarterer, og et stort antal arbejdere i økonomien, der er dagligt lønnet eller arbejder i den uformelle del af økonomien og ikke kan arbejde hjemme fra. For mange EM-lande vil denne pandemi hurtigt stige fra en sundhedskrise til en humanitær krise, og slutteligt til en solvenskrise. Politisk stabilitet vil være den sidste dominobrik til at falde."

Og Minerd fortsætter derefter med at rådgive klienter om relevante investeringer! Faren for at meget store antal af mennesker dør i udviklingslandene er reel for disse mennesker – og for os. Men for bankerne på Wall Street og i City of London: De bliver reddet fra et utvivlsomt komplet sammenbrud af det monetære system, som de har spillet på de sidste 50 år. USA's centralbank har trykket 5 billioner \$ indtil nu, i et "ubegrænset" regi, for at opkøbe værdiløse aktiver og låne penge til spekulative finansfirmaer, imens kun en tredjedel af dette tilbydes i lån til kommuner og andre virksomheder.

En anden skribent, Jonathan Tepper, Pervatt Capitals IT-direktør, skrev i dag i Londons Financial Times: "At udlåne til potentielle insolvente firmaer er slemt nok, men at købe virksomhedsobligationer og 'ETF'er' i de sekundære markeder, er tvivlsomt i lovens øjne, under afsnit 13 af centralbanklovgivningen... Det gør heller intet for at hjælpe med at finansiere økonomien, og hjælper blot investorer, som allerede har købt virksomhedsobligationer. Det er et paradys for spekulanter.

"De, som åbenlyst nyder godt af programmet for opkøb af

skrotobligationer ('junk bonds'), er de "over-gearede", private investeringsgrupper og usunde låntagere. Dette er ingen overraskelse. Chefen for den amerikanske centralbank, Jerome Powell, tilbragte mange år i Carlyle, den private egenkapitalgigant."

Imens får amerikanere, under tilstande med uhørt massearbejdsløshed, 1.200 \$ hver. De kan få lov til at udskyde deres realkreditlån og skattebetalinger, men må afbetale stort senere – mens Capital One-banken har fået fortalt af banktilsynsmyndigheder, at de bare kan lade være med at betale et "afdrag" på 1 milliard \$ på tab fra deres spekulative investeringer. Uretfærdigheden for "EM'erne" er også trådt i kræft for de amerikanske og europæiske befolkninger, hvor minoritetsborgere med generelt dårligere sundhedsforsikringer samt de ældre udgør 80-90% eller mere af dødsfaldene.

De sidste 50 års monetære kasinosystem med flydende valutakurser, som har skabt skamløs rigdom, reallønnedgang og fattigdom, og et udbredt malthusiansk syn på menneskelivet, er nu blot et vrag. Men centralbankerne, anført af USA's Federal Reserve, insisterer på at ville reparere det. "Vi kan forhindre deflation!" sværgede Federal Reserves næstformand, Richard Clarida, i dag. Hvis de gør dette, vil det blive gennem en dødelig hyperinflationær eksplosion.

Dette pilrådne system må og skal erstattes fuldstændigt af et nyt kreditsystem, gennem samarbejdet mellem de førende teknologiske nationer, begyndende med skabelsen af et globalt sundhedssystem, som kan forhindre massedød i udviklingssektoren. Dette nye system vil blive indvarslet på Schiller Instituttets internationale konference, der vil blive afholdt den 25.-26. april, online, over internettet.

Berlinmurens fald, anden chance for en gunstig mulighed Schiller Instituttets konference, 9. november 2019 1989 – Berlinmurens fald og en mistet mulighed 2019 – En anden chance for en stor mulighed

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Vi fejrer i dag et tredobbelt jubilæum: 30-årsdagen for Berlinmurens fald; Friedrich Schiller, den store tyske frihedsdigters 260-års fødselsdag; og 35-årsdagen for grundlæggelsen af Schiller Instituttet. Og når sådanne tre jubilæer falder sammen, er det faktisk værd at se tilbage på, hvordan de hænger sammen.

Nu om dage kan mange mennesker ikke engang huske murens fald, fordi de enten ikke var født endnu, eller fordi de var for unge til at følge med i det. Men det er virkelig vigtigt at lære lektien om hvad der skete dengang, og hvad der gik galt, i forhold til den situation som vi har i dag.

Jeg kan huske mange af begivenhederne, som om det var i går, fordi vi ikke bare stod på sidelinjen og så på, men vi befandt os midt i disse begivenheder og prøvede på at forme dem med vores ideer.

Der gives næsten ikke eksempler på en større forskel mellem den officielle fortælling om, hvad der skete i forbindelse med den tyske genforening og murens fald, [og hvad der egentligt skete]: Den officielle fortælling er en ting, og hvad der virkelig skete er noget ganske andet. For hvis man lytter til den officielle fortælling, så var dette demokratiets sejr over kommunismen, friheden over diktaturet, og Fukuyama, historikeren, sagde to år senere, da Sovjetunionen faldt sammen, at dette var slutningen på [verdens-]historien. Og opfattelsen var generelt, at hele verden ville tage den vestlige model for "demokrati" til sig, herunder menneskerettigheder og det parlamentariske system, og at det simpelthen bare ville gå den vej.

Imidlertid advarede jeg i mange taler i 1990 om, at hvis man agtede at presse en ligeså falleret vestlig liberal model ned over det sammenbrudte kommunistiske økonomiske system, vil man over en vis periode kunne opleve et opsving, men at det til sidst ville føre til et meget, meget større sammenbrud af systemet. Og jeg tror, at det er præcist der hvor vi er i dag.

Hvis man betragter verden rundt om på hele kloden, har man et system i fuldstændig uorden: Se på massedemonstrationerne i Chile, i Irak, i Libanon, se på de 'gule veste' i Frankrig; se på hvad der foregår med Brexit; de tyske landmænd er i totalt oprør. Efter min mening er det faktisk første gang i historien, at det sker samtidigt i alle hjørner af verden. Og jeg tror virkelig, at det i dag er sandt hvad Leibniz sagde i slutningen af 1600-tallet: Han sagde, at hvis hele verden på et tidspunkt bliver domineret af utilitarisme, vil det komme til en verdensrevolution.

Det vestlige etablissemments intentioner i '89 – og især efter Sovjetunionens sammenbrud i '91 – om at påtvinge verden en unipolær orden, hvilket var denne idé om "demokrati-som-det-eneste", har åbenlyst givet tilbageslag. De prøvede at påtvinge denne unipolære verdensorden med regimeskifte-operationer, med farverevolutioner, med interventionskrige; og

ideen om at historien op til dette punkt, i det væsentlige, kun drejer sig om den atlantiske sektor. Men tilbageslaget mod denne indsats for at påtvinge en unipolær verden har ført til fremgangen for en hel række forskellige nationer, Rusland, Kina, Indien, og andre asiatiske nationer. Det har ført til en helt anden selvforståelse i Afrika. Det har øget kløften mellem de rige og de fattige på en sådan måde, at det ikke længere er bæredygtigt. Middelklassen forsvinder.

Så hvis man tager dette i betragtning, og spørger sig selv hvordan vi er nået til den såkaldte "enden på historien", demokrati overalt, og så de gigantiske omvæltninger, som finder sted lige nu? Nuvel, '89 var det man på tysk med rette kunne kalde en "Sternstunde der Menschheit", hvilket betyder en enestående chance [for forandringer] i historien, en "stjernestund for menneskeheden." Og det var et af disse store øjeblikke, hvor man faktisk kunne forme historien, fordi kommunismen var forsvundet, og man kunne have indført en fredelig verdensorden i det 21. århundrede. Og den vision havde vi:

Allerede i '84, da Sovjetunionen afviste hans tilbud om SDI (Strategiske Forsvarsinitiativ –red.), efter at præsident Reagan havde gjort det (SDI) til den officielle amerikanske politik, forudsagde Lyndon LaRouche, at hvis Sovjetunionen ville fastholde deres daværende politik, hvilket var en indsats for militær dominans, og 'primitiv akkumulation' imod deres egen økonomi, ville Sovjetunionen kollapse i løbet af fem år. Og det skete: Lyndon LaRouche, der også iagttog de økonomiske vanskeligheder i Comecon-landene, forudsagde i 1988 den snarlige tyske genforening, samt at det [gen-]forenede Tyskland skulle udvikle Polen med vestlig teknologi som en model for at omdanne hele Comecon.

Da muren faldt – i grunden efter de tiltagende mandagsdemonstrationer – var vi faktisk de eneste, der havde en forestilling [om det]. Husk tilbage på den utrolige glæde – folk dansede på Berlinmuren, da den blev åbnet, og det var et

utroligt øjeblik med en potentiel forandring i historien. De officielle dokumenter fra den tyske regering, der blev offentliggjort et par år senere, viser, at til trods for at tysk genforening var det primære mål for tysk politik, havde man ingen beredskabsplan! De troede i virkeligheden ikke, at det nogensinde ville ske! Ingen troede for alvor på, at Sovjetunionen ville forsvinde. Men vi havde en idé om det, og hr. LaRouche foreslog første gang i 1988, at det genforenede Tyskland skulle udvikle Polen, og jeg skrev en løbeseddel, der blev offentliggjort i midten af november 1989, "Kære Tyskland, gå videre med selvtillid," og jeg foreslog nøjagtigt dette, at vi med vestlig teknologi skulle udvikle Polen og de andre Comecon-lande.

Dette var naturligvis endnu ikke blevet til politik, men Helmut Kohl, Tysklands kansler på det tidspunkt, tog et første 'baby-skridt' i retning af suverænitet, ved den 28. november, et par dage efter min løbeseddel, at offentliggøre et 10-punkts program, som endnu ikke var ideen om genforening, men en konføderation af de to tyske stater.

To dage derefter, den 30. november, blev Alfred Herrhausen, lederen af Deutsche Bank på det tidspunkt, myrdet af en meget tvivlsom – sandsynligvis ikke eksisterede – "tredje generation" af terrororganisationen Røde Armé Fraktion. Det er i det mindste et spørgsmål, der stadig skal undersøges af historikere. Men det var et budskab til Kohl, "vov ikke på at gå i retning af tysk suverænitet."

På det tidspunkt kom der en voldsom reaktion: [Den daværende britiske premierminister] Margaret Thatcher igangsatte denne kampagne for "Det fjerde Rige"; den franske præsident Mitterrand krævede, at Tyskland skulle opgive D-marken og indføre Euroen; Bush Sr. krævede selvbegrænsning af Tyskland gennem yderligere integration i NATO og EU, accept af Maastricht-traktaten, og dermed det regime med nedskæringer der nu fører til sprængningen af EU, spændingerne mellem øst og vest, nord og syd.

Vi foreslog den produktive 'Paris-Berlin-Wien-trekant', som var ideen om at bruge vestlig teknologi til at transformere landene i Østeuropa, og dybest set bruge deres produktive potentialer til at modernisere og integrere med Europa. Det første sådant forslag offentliggjorde vi i januar 1990, og da Sovjetunionen kollapsede i '91 udvidede vi straks idéen om den produktive trekant til hele Eurasien for at forbinde de produktive befolkningscentre i Europa med dem i Asien gennem udviklingskorridorer, og vi kaldte det for 'Den eurasiske Landbro', Den nye Silkevej. Dette skulle også [danne basis for] den fredelige verdensorden i det 21. århundrede.

Naturligvis brød de neo-konservative, som ønskede at påtvinge deres unipolære verdensorden, løfterne de havde givet til Gorbatsjov, om, at NATO aldrig ville blive udvidet til Sovjetunionens grænser. I '91 offentliggjorde CIA ifølge en tysk avis en rapport om, at Rusland havde en bedre uddannet arbejdsstyrke og flere naturressourcer end USA, og at landet derfor ville blive en konkurrent på verdensmarkedet, hvis man tillod økonomisk udvikling. Derfor skulle den økonomiske udvikling afværges.

Hvad der trådte i kraft var chokterapien fra Jeffrey Sachs, den samme Jeffrey Sachs, der nu befinder sig midt i den grønne klima-finansieringssvindl.

George Soros var involveret i en enorm hjerneflugt fra Rusland og de øvrige tidligere sovjet-lande, og i Tyskland forsøgte de virkelig at sprænge potentialet for et godt forhold til Rusland på det tidspunkt. Den 8. marts 1990 var den sidste samling i DDR's 'Volkskammer' [parlamentet i Østtyskland]. De skabte 'Treuhand Anstalt', som senere skulle blive til den største industrielle bedrift i verden. Og de skulle angiveligt beskytte DDR's statsejede ejendom, men et 'koldt kup' blev udført: Allerede den 26. juni 1990 offentliggjorde De Maizière-regeringen vedtægter, der alene handlede om "privatisering" og "omorganisering" af de statsejede industrier.

I august 1990 blev Detlev Karsten Rohwedder, som var en meget god og effektiv industrialist, udpeget til at foretage en omlægning af førnævnte 'Treuhand', og han havde en fremragende forståelse af kravene til realøkonomien, så han satte genopretning før privatisering med det primære formål at beskytte arbejdspladserne fra de tidligere statsejede virksomheder. Straks kom han under ondsksfulde angreb fra de britiske og amerikanske investeringsbanker, der beskyldte ham for at blokere for udenlandske investeringer. Den 1. april 1991 blev han skudt af den samme tvivlsomme, sandsynligvis ikke eksisterende, "tredje generation" af 'Rote Armé Fraktionen' af den terroristiske Baader-Meinhof-gruppe. Han blev erstattet af Birgit Breuel, en datter af Alvin Münchmeyer, hvis bank har en meget dyster historie, idet den var med til at finansiere NSDAP [nazist-partiet] i 30'erne sammen med Harriman i USA og Montagu Norman, bankdirektør for Bank of England.

Hvad der skete, var en gigantisk ekspropriation af den østtyske befolknings ejendom. Pludselig betød alle disse menneskers livsværk intet; det blev erklæret værdiløst; og dette er et chok, som disse mennesker i det tidligere Østtyskland ikke er kommet sig over den dag i dag. Og jeg vil sige, at denne ekspropriation har spillet meget ind på det faktum, at vi nu har fået fremkomsten af Alternativet for Tyskland (AfD), en populistisk organisation som imidlertid har en masse af alle de onde elementer, højreekstremisme, hvis ikke værre – fascistiske elementer – i sig.

Se, etablissementet udnyttede grundlæggende det faktum, at kommunismen var forsvundet, og der skete noget nyt. Da Sovjetunionen stadig eksisterede, så oligarkiet i Vesten stadig et vist behov for videnskabelig og teknologisk fremgang, for dybest set at holde trit med våbenkapløbet i Den kolde Krig, af årsager, der allerede var blevet formuleret af Machiavelli: At man altid skal forblive på samme teknologiniveau som ens modstander, eller være foran.

Men med Sovjetunionens sammenbrud gik det britiske imperium ind i en absolut ubændig deregulering af de finansielle markeder, og de gik tilbage til den gamle oligarkiske tankegang om befolkningsreduktion, og at holde befolkningen i tilbagestående, og især efter at det lykkedes at eliminere Glass/Steagall-loven i USA i 1999, fik vi en fuldstændig, uhæmmet deregulering af de finansielle markeder på bekostning af industrien og velfærden, til fordel for spekulanternes profitmaksimering.

I juli 2007, da den anden ejendomsmarkedskrise brød ud – faktisk en uge før – optog Lyndon LaRouche en verdensberømt video, hvor han sagde, at "Dette system er absolut færdigt, og alt hvad vi vil se nu er, hvordan de forskellige aspekter kommer til at manifestere sig". Og som et resultat af det faktum, at folk ikke lyttede til ham, fik vi så det store systemiske nedbrud i 2008. Intet blev gjort af centralbanker for at eliminere de grundlæggende årsager til dette nedbrud, og derfor står vi nu, ca. 11-12 år senere, overfor en endnu værre krise, fordi det eneste man lavede var kvantitative lempelser, nulrenter, negative renter, og i dag ser man et sammenbrud af hele systemet, i meget, meget værre grad end i 2008.

Men i mellemtiden udviklede sig også en anden tendens: I forbindelse med vores forslag til den 'Eurasiske Landbro', arrangerede vi konferencer og seminarer på fem kontinenter. I '96 var der en stor konference i Beijing, hvor jeg forelagde vores forslag om at bruge den Eurasiske Landbro som hjørnesteen for en ny verdensøkonomisk orden, og på det tidspunkt erklærede Kina, at den Eurasiske Landbro skulle være det strategiske mål inden år 2010. Men så kom naturligvis krisen i Asien i '97. I '98 kom den russiske statsbankerot, og disse lande – de asiatiske lande – blev tvunget til at udvikle et alternativ for at forsvare sig selv. Og siden da har der udviklet sig en hel række organisationer: BRICS, Shanghai Cooperation Organization, Global South; og Schiller

Instituttet fortsatte med at afholde konferencer med forslag om, at den Eurasiske Landbro skulle blive til en 'Verdenslandbro', der forbinder alle fem kontinenter.

I 2013 i Kasakhstan annoncerede præsident Xi Jinping så den Nye Silkevej. Og i de forløbne seks år siden da, er dette blevet det største infrastrukturprojekt nogensinde i historien. Det har allerede fået tilslutning fra 157 nationer og 30 store internationale organisationer. De har skabt et nyt paradigme, der er baseret på respekten for national suverænitet og ikke-indblanding i de andres landes sociale system. Det er en model for samarbejde, som ifølge præsident Xi Jinping er åben for samarbejde med enhver nation på planeten.

Når man ser rundt omkring på kloden er der demonstrationer i mange lande, mange af dem er større end 'mandags-demonstrationerne' i DDR. i '89, og nogle af dem er ikke så fredelige som de var. Vi konfronteres også med eksistentielle farer: Det udgår især fra narkokartellerne, hvis man betragter situationen i Mexico, eller hvis man ser på de overvejende Soros-sponsorerede farverevolutioner, såsom i Hongkong og andre destabiliseringer rundt om i verden. Det er i realiteten de samme kræfter, der står bag kuppet mod præsident Donald Trump, siden 2016. Men der er også en modbevægelse. Den kriminelle efterforskning af kupmagerne mod Trump ledes af justitsminister William Barr.

Så 30 år efter murens fald er vi præcist på det punkt, som jeg har påpeget i mange taler, at hvis man påtvinger det liberale system, så vil man få et langt større sammenbrud, og det er præcis, hvad vi ser i dag. Men vi har også den nye konstellation med Bælte- og Vejinitiativet og præsident Trump, som mange gange har sagt, og bevist gennem sine handlinger, at han ønsker at forbedre forholdet til Rusland og Kina. Så faktisk oplever vi lige nu den store chance igen i 2019, men hvad der [nu] må ske, for at tage ved lære af hvad der gik galt for 30 år siden, er, at de fire [stor-]magter – USA,

Rusland, Kina og Indien – skal gennemføre Lyndon LaRouches recept:

- Vi skal have en global Glass-Steagall, adskillelse af bankerne. Kasinoøkonomien må slutte, og dette bør ske inden sammenbruddet for alvor kaster verden ud i kaos.
- Derefter har vi i brug for en nationalbank efter Alexander Hamiltons principper i ethvert land.
- Der er brug for en ny Bretton Woods-aftale, et nyt kreditsystem til at finansiere internationale projekter under Bælte- og Vejinitiativet.
- Og vi er nødt til at have en forøgelse af produktiviteten i økonomierne gennem et fælles lynprogram til realisering af fusionskraft, samt internationalt samarbejde om rumfart og -forskning.

Nu må disse lande – de fire stormagter – gå sammen med andre lande om den økonomiske genopbygning af Sydvestasien, som er blevet ødelagt af disse interventionskrige; og vi har brug for industrialiseringen af Afrika, fordi dette er den store udfordring for hele menneskeheden. Vi må få bugt med geopolitik, og vi må samtykke i hvad præsident Xi Jinping har foreslået igennem mange år: Et fællesskab for hele menneskehedens fremtid.

Dette skal dog kombineres med en renæssance af klassisk kultur, og det er derfor at Schiller Instituttets rolle og ideerne fra Friedrich Schiller er så absolut uundværlige. Det var principielt for Schiller Instituttet, da det blev grundlagt i 1984, at en ny økonomisk verdensorden i virkeligheden kun kan lykkes, hvis den kombineres med en klassisk renæssance. Vi har brug for en dialog mellem de bedste traditioner indenfor alle kulturer, og for europæisk civilisation betyder det, at det smukke menneskebillede, som det blev udtrykt af Friedrich Schiller, og som det blev fejret af Beethoven i 'Ode til Glæden' i den niende symfoni, må blive grundlaget for vores uddannelsessystem og vores sociale liv. Fordi hvert menneske, ifølge Schiller, har potentialet til at

blive en smuk sjæl, og hans definition af dette er, at ethvert menneske potentielt kan blive et geni. Han har en idé om, at ethvert menneske har en ubegrænset evne til selvforbedring, intellektuelt og moralsk.

Så hvis man ser på det, har den liberale model ikke bare fejlet økonomisk, men også kulturelt. Hvis man ser på narkotikaepidemien, for eksempel i USA, grimheden i ungdomskulturerne, volden i den såkaldte "underholdning", skoleskyderier og lignende ting, er det meget, meget tydeligt, at hvis Vesten ønsker at overleve, er der brug for en æstetisk uddannelse. Præsident Xi Jinping har sagt ved mange lejligheder, hvor vigtig han betragter den æstetiske uddannelse, fordi den fører til et smukt sind og en smuk sjæl, og det er kilden til skabelsen af store kunstværker.

Så, I USA og Europa må vi til at genskabe de bedste traditioner for humanisme og klassisk kunst; i traditionen fra den italienske renæssance, de tyske klassikere, musikken fra Bach, Mozart, Beethoven, Schubert, Schumann, Verdi og andre. Dette er ikke en mulighed: Det er en nødvendighed. Civilisationer er forsvundet, og hvis man går til museerne, er de fulde af eksempler på nationer, kulturer og civilisationer, som moralsk var for anløbne til at klare sig. Europa og USA kunne muligvis helt forsvinde! Og dette siger jeg ikke som en pessimistisk prognose, men som et incitament for os til at ændre vores vaner og antagelser. Vi er nødt til at genskabe vores civilisation baseret på de høje idealer fra de store digtere, som Schiller, hvis 260 års fødselsdag vi fejrer i dag.

Alle fire paneller: Schiller Instituttets konference i Tyskland forener folk med god vilje til at skabe et nyt paradigme

Panel 2:

Panel 3:

Panel 4:

Den 17. nov. (EIRNS) – To begivenheder i den forgangne uge demonstrerer de to modsatrettede fremtider, som menneskeheden står overfor i dag. I Washington er den skandaløse og selvklaart svingagtige rigsretsundersøgelse, der ledes af demokraterne og de korrupte efterretningsfolk og embedsmænd, som sidder tilbage efter George Bush' og Barack Obamas mislykkede præsidentskaber – alt imens de keder de fleste amerikanere, ude af stand til så meget som at nævne hvilken forbrydelse der undersøges – ikke desto mindre en farlig fortsættelse af kupforsøget mod USA's præsident; et kupforsøg, der hidrører fra den britiske efterretningstjeneste og deres nynazistiske allierede i den tidligere ukrainske regering. Med mindre dette kup afværges, vil det så godt som givet føre til verdenskrig på kort sigt. Samtidigt afholdtes Schiller Instituttets internationale konference med deltagelse af over 300 "nationale patrioter og verdensborgere" (som Schiller definerede ægte statsborgerskab). Under titlen: "The Future of Humanity as a Creative Species in the Universe" (Menneskets Fremtid som Kreativ Art i Universet) var konferencen viet til

mindet om Lyndon LaRouches levende ideer. Alt imens hovedtalen blev holdt af grundlægger og præsident for Schiller Instituttet, Helga Zepp-LaRouche, inkluderede rækken af talere:

* Wang Weidong, ministerrådgiver, direktør for handels- og handelsafdelingen ved den kinesiske ambassade i Tyskland, om "Potentialiet for den Nye Silkevej for Europa";

* Natalia Vitrenko, doktor i økonomisk videnskab, leder af det progressive socialistiske parti i Ukraine, tidligere parlamentsmedlem, Ukraine, om "LaRouches Videnskab om Fysisk Økonomi som nøglen til at løse verdens problemer, Eurasien og Ukraine";

* Professor Andrei Ostrovskii, vicedirektør for Institut for Fjernøsten Studier ved Det Russiske Videnskabelige Akademi, om "Rusland i det kinesiske Bælte-og Vejinitiativ: Muligheder og udsigter";

* Jozef Miklosko, tidligere vicepremierminister i Tjekkoslaviet, om "LaRouche og videnskab";

* Theo Mitchell, tidligere delstatssenator i South Carolina, om LaRouche, "manden, der skulle have været præsident for De Forenede Stater";

* Nino Galloni, tidligere generaldirektør for budget- og arbejdsministerierne, Italien, om "Fædreland, nation og stat som set af progressive katolikker og af Lyndon LaRouche."

Der blev endvidere holdt taler af andre medlemmer og venner af Schiller Instituttet fra U.S.A. Grækenland, Frankrig, Irak og Libanon. En koncert med musik af Beethoven, Schumann og Schubert blev afholdt på den første aften af todages begivenheden; koncerten var viet til mindet om Lyndon LaRouche.

Fru Zepp-LaRouche indfangede i hendes bemærkninger de

afgørende aspekter af hendes afdøde mands ideer, der er nødvendige for, at nutidens "verdensborgere" kan overvinde den permanente krigsførelse, kulturelle nedbrydning og det endelige sammenbrud af verdens finansielle system, som vi nu står overfor, og skabe et nyt paradigme baseret på en global renæssance af kunstnerisk og videnskabelig kreativitet:

"Det er absolut enestående for LaRouche, at han demonstrerer overgangen mellem relativistisk fysik og kreativiteten i det menneskelige sind som sådan, og forbindelsen mellem dette domæne og klassiske former for kunst og statsmandskunst. Lyn leverede rigeligt bevis for, at det alene er gennem klassiske former for poesi, drama og musik, at de åndsevner, der er i stand til at skabe gyldige hypoteser og nye indsigter i universets lovmæssighed, kan udvikles. Og hvorfor det er i musik, poesi og drama at de samme kampe mod reduktionistiske og deduktionistiske forestillinger må udkæmpes, og hvorfor kvaliteten af metafor, ironi og Furtwänglers idé om at spille mellem noderne er så afgørende for at hæve sindet til denne højere riemannske tankemåde. Hermed følger opøvelsen af følelserne væk fra det sanselige og profane område, til niveauet for lidenskabelig kærlighed til menneskeheden (agape). Den oligarkiske samfundsmodel og dets menneskesyn reducerer individet til en skabning af hedonistiske ønsker og begær, hvilket gør det let manipulerbart og modtageligt for rollen som 'undersåt' for Thrasymachos' lov og orden'. Det er den kognitive oplevelse forbundet med klassiske former for komposition, der frigør individet ved at appellere til sindets skønhed og frigøre den form for "agapisk" kærlighed til menneskeheden, som er nødvendig for at vælge det Nye Paradigme for menneskeheden, der kan sætte en stopper for den privilegerede klasses snæversynede og onde stræben efter påståede geopolitiske interesser på bekostning af de lavere klasser".

Program for Schiller Instituttets Europæiske Konference d. 16.-17. november

Menneskehedens Fremtid som Kreativ Art i Universet

Lørdag d. 16. november

Panel 1: I en tid med strategiske omvæltninger: Vil Europa være i stand til at hjælpe med udformningen af det 'nye paradigme'?

* Vi kan forme en ny æra for menneskeheden!: Helga Zepp-LaRouche, formand for Schiller Institutet

* Potentiallet for den Nye Silkevej for Europa: Wang Weidong, ministerrådgiver, direktør for 'handelsdepartementet' ved den kinesiske ambassade i Tyskland

* LaRouches videnskab om fysisk økonomi som nøglen til at løse verdens problemer, Eurasien og Ukraine: Natalia Vitrenko, doktor i økonomisk videnskab, leder af det Progressive socialistiske Parti i Ukraine, tidligere parlamentsmedlem, Ukraine

* Ruslands deltagelse i det kinesiske "Ét Bælte Én Vej"-initiativ: Muligheder og fremtidsudsigter: Professor Andrei Ostrovskii, viceadministrerende direktør for Institut for Fjernøstenstudier ved Det Russiske Videnskabelige Akademi

* Broforbindelserne mellem Italien-Tunesien og Italien-Albanien: Forbindelsen af Bælte- og Vejkorridorerne: Prof. Enzo Siviero, direktør, E-Campus Universitet, Italien; Næstformand i Réseau Méditerranéen des Ecoles d'Ingénieurs (Netværk af Ingeniører i Middelhavsområdet)

* Udvikling af forbindelserne mellem Grækenland og 'Bæltet og Vejen': Leonidas Chrysanthopoulos, ambassadør, Grækenland, tidligere generalsekretær for Sortehavets Økonomiske Samarbejdsorganisation

* Pragmatisme versus ideologier: Alain Corvez, konsulent i

international strategi, Frankrig

Panel 2: De grundlæggende videnskabelige spørgsmål vedrørende fremtiden og den 'Nye Silkevej i rummet'

* Kan Europa spille en nøglerolle indenfor videnskaben: Jacques Cheminade, præsident for Solidarité et Progrès, tidligere [fransk] præsidentkandidat

* Månebyen: Næste skridt mod en ny æra for menneskeheden: Sébastien Drochon, formand for rumpolitik, det franske Schiller Institut

* LaRouches opdagelser: Uddannelse af en ny generation: Megan Beets og Jason Ross, Lyndon LaRouches "kælder-team"

* Til forsvar for afrikansk suverænitet: Diogène Senny, præsident for den Panafrikanske 'Umoja'-Liga

Klassisk koncert: en hyldest til Lyndon LaRouche med værker af Beethoven, Schubert og Schumann

Søndag d. 17. november

Panel 3: Hvem er Lyndon LaRouche?

* Fornuftens magt: Den levende arv efter Lyndon LaRouche: Dennis Small, koordinator for Latinamerika ved Schiller Instituttet

- * LaRouche og videnskab: Josef Miklosko, tidligere vicepremierminister i Tjekkoslaviet
- * Manden der skulle have været USA's præsident: Theo Mitchell, tidligere statssenator i South Carolina
- * 'Fædreland, nation og stat' som set af progressive katolikker og af Lyndon LaRouche: Nino Galloni, tidligere generaldirektør for budget- og arbejdsministerierne, Italien
- * LaRouche, betydningen af Lyndon LaRouches ideer for den arabiske verden: Hussein Askary, Sydvestasien-koordinator for det Internationale Schiller Institut
- * LaRouche, et "florentinsk" sindelag: Claudio Giudici, formand, Uritaxi (Nationale Taxi Fagforening), Firenze, Italien
- * Lyndon LaRouches kamp for fred og udvikling i Libanon og Mellemøsten: Bassam El-Hachem, professor ved det libanesiske universitet, Beirut, Libanon
- * Hvor er Amerika på vej hen? LaRouches løsninger som vejen ud af kaos: Harley Schlanger, tidligere talsmand for Lyndon LaRouche, bestyrelsesmedlem i Schiller Instituttet

Panel 4: Skønhed og klassisk kunst som et 'kald' for menneskeheden: Den kulturelle silkevej

- * Nødvendigheden af en klassisk renaissance for ungdommen: Diane Sare, direktør for Manhattan Kor-projektet
- * LaRouche og harmonien mellem kunst og videnskab: Antonella Banaudi, Sopran og sanglærer, ekspert i Verdis kammertone
- * Sand frihed gennem ægte kunst: 'Negro Spirituals' enestående bidrag til klassisk boglig dannelse i Amerika: Elvira Green,

mezzosopran, 30-årigt medlem af Metropolitan Opera, grundlægger af Spirituel Renaissance Sangere i Greensboro/North Carolina, USA

Bælte og Vej-’styregruppe’ for Sverige lanceret.

D.1. oktober 2018 (EIRNS) – Den 28. september blev den nystiftede ‘Belt & Road Initiative Executive Group’ for Sverige (BRIX) lanceret under det prominente ‘Kina-Sverige Business Forum’, der blev afholdt i Grand Hotel i den svenske hovedstad Stockholm. I år fokuserede Business Forum på Bælte og Vej-Initiativet.

Ordstyrer Hussein Askary åbnede arrangementet ved at citere det kinesiske ordsprog: “Hvis du vil være rig, så byg først en vej.” Som formand for BRIX, bød Ulf Sandmark velkommen til de over hundrede deltagere, og forklarede formålene for BRIX. Ambassadør for Folkerepublikken Kina, Mr. Gui Congyou gav en entusiastisk åbningstale til forummet, og bød oprettelsen af BRIX velkommen.

Myndighederne og medierne i Sverige har hidtil været uvidende om Bælte & Vej-Initiativet. B & R Business Forum leverede den nødvendige indsigt for at ændre på dette. BRIX, foreningen der blev lanceret på dette forum, vil fremme en åben dialog og større bevidsthed om Bælte & Vej-Initiativet (BVI) og dets fordele for Sverige.

Et vigtigt punkt vedrørende BVI er, at det ikke kun handler om forbindelser til Kina, men er et initiativ til at fremme

global sammenhængskraft. Alle nationer i verden inviteres til at deltage i BVI på deres egne vilkår. Den første taler, Stephen Brawer, næstformand for BRIX, pegede på et verdenskort, hvor alle kontinenter vil blive forbundet i fremtiden, selv med forbindelser ud til Australien. Han pegede på Forum for Kina-Afrika samarbejde (FOCAC) i Beijing d. 3.-4. september, hvor 53 afrikanske nationer koblede sig på BVI for at opfylde den Afrikanske Unions Agenda 2063 for et verdensomspændende moderne infrastrukturnetværk, der vil gøre en ende på fattigdommen på kontinentet.

BVI bør ikke kun ses som et "praktisk" transportsystem for handel, understregede Kitty Smyth i den efterfølgende præsentation. Fru Smyth, en britisk strategi- og PR-seniorrådgiver for kinesisk-europæiske forretningsforbindelser, understregede, at BVI, siden det blev lanceret af præsident Xi Jinping i 2013, også har en filosofisk dimension med at fremme harmoni: "At fremme en ny type af internationale forbindelser" og "at skabe partnerskaber med dialog uden konfrontation, og venskab snarere end alliance." Hun rådede Sverige til at etablere faste kontorer, der er i stand til at udvikle det langsigtede Bælte og Vej-samarbejde med Kina, præcist som Storbritannien også har gjort, med et kontor for BVI-banken AIIB, et regionalt samarbejde kaldet 'Northern Powerhouse', den parlamentariske gruppe og regeringens faste udsending til BVI.

De typiske misforståelser om BVI i svenske virksomhedskredse blev dissekeret af Ali Faramandeh, formand for CSBC. BVI er meget, meget mere end kinesisk produktion af svenske varer. Den nye Silkevej er heller ikke noget, som befinder sig langt borte, som mange i det nordlige hjørne af Europa ellers tror. Blandt de 70 medlemsstater i BVI, er der også naboer i Europa, som allerede er ved at opbygge deres del af det globale forbindelses-netværk, projekter, hvor svenske virksomheder kan deltage med det samme.

At arbejde sammen med Kina er udfordrende for den gamle

**med Helga Zepp-LaRouche, 4.
oktober, 2018:**

Hvad kræver det at besejre 'Russiagate'-kuppet og bringe USA og Europa ind i det nye paradigme

I en diskussion den 1. oktober identificerede Helga Zepp-LaRouche den nuværende krise som en, hvor to modsatrettede dynamikker er sluppet løs, og er i direkte konflikt. Den ene er defineret af det kollapsende finansielle/geopolitiske system i den transatlantiske region, hvor accelerationen af den nedadgående spiral er den faktor, der driver desperate ledere af det forfejlede paradigme til at slippe flere konflikter løs, og derved øge faren for global krigsførelse, herunder atomkrig. Samtidig tager det nye paradigme til i styrke, der er forbundet med de globale økonomiske og diplomatiske initiativer fra Bælte og Vej-Initiativet, og BRICS, et paradigme for fred og udvikling, idet et stigende antal nationer vælger den nye Silkevejs-ånd over det dødbringende forløb af den imperialistiske geopolitik.

Det spørgsmål som alle borgere i vesten stilles overfor er, om USA og Europas nationer vil handle for at bryde med fortiden og dermed sikre succesen med det nye paradigme. Præsident Trumps tale til De Forenede Nationer i sidste uge havde mange af de samme temaer, som han gav udtryk for at vinde valget i 2016, herunder afvisning af krige i Mellempøsten og regimeskifte-politik, nationernes ret til suverænitet og afslutning af den koloniale praksis, der er blevet påtvunget under dække af betegnelsen "frihandel". Men på trods af disse positive temaer, og det mod han har vist i hans igangværende

kamp mod de britisk-styrede korrupte embedsmænd fra Bush-Obama-Clinton-netværket af efterretningsfolk, der kører Russiagate mod ham, er de neo-konservative og neo-liberale endnu ikke blevet besejret, og de kan fortsætte med at udøve en betydningsfuld negativ indflydelse på USA's og NATO's politik.

Det er derfor nødvendigt at optrappe kampen for at få ophavsmændene til regimeskifte-kupforsøget imod Trump stillet for retten. Trumps ordre om at frigive hemmeligt stemplede dokumenter relateret til de systematisk ulovlige handlinger af højtstående embedsmænd i justitsministeriet/FBI, i kombination med Kongressens høringer vedrørende mødet (eller møderne) i maj 2017, hvorunder stedfortrædende statsadvokat Rosenstein – ifølge tidligere fungerende direktør for FBI Andrew McCabe – drøftede en plan om at fjerne Trump ved hjælp af “den 25. forfatningsændring”, vil give flere beviser, der kan bruges til at lukke ned for kuppet. Det kommende midtvejsvalg skal tages som et udgangspunkt for mobilisering mod kuppet, og for at vise at amerikanerne er klar til at deltage i det nye paradigme.

Hjælp os med at opbygge et publikum til denne torsdags webcast. Hver uge tilbyder Helga et overbevisende billede af de seneste udviklinger, og giver klare marchordrer om, hvordan borgerne kan gribe ind for at knuse kuppet og bringe USA og Europa ind i det nye paradigme. Vi må ikke gå glip af denne mulighed. (HCS)

schillerinstitute.com

‘Singapore-Modellen’ med stormagtssamarbejde for fred og udvikling lever i bedste velgående; det gør London ikke

Leder fra LaRouchePAC 21. september 2018 – Hvert hjørne af planeten bliver nu revet med af den politiske, økonomiske og kulturelle forandring, som Kinas Bælte og Vej-Initiativ har igangsat – og de ideer der ligger til grund for denne politik.

Det sker på den koreanske halvø, hvor den sydkoreanske præsident Moon Jae-ins tre dages besøg i Nordkorea er ved at føre til nye gennembrud for fred og udvikling, i hvad der formentlig var verdens farligste brændpunkt, før præsident Trump og formand Kim modigt mødtes i juni 2018 og iværksatte, hvad Helga Zepp-LaRouche kalder “Singapore-Modellen”.

Det er på vej i Europa, hvor Italiens regering – fra Beijing – har meddelt at: “Vi er meget glade for at være det eneste G7-land, der har gennemført så avancerede forhandlinger om Bælte og Vej-Initiativet”, og at de planlægger at få forhandlet en aftale med Kina på plads, inden året er omme. Og hvor Ungarns premierminister Viktor Orbán “gav EU fingeren” ved at rejse til Moskva for at mødes med den russiske præsident Vladimir Putin.

Det er i gang i Mellemamerika og Caribien, hvis nationer bruger Kinas samarbejde med Afrika som en model for, hvad de håber at opnå, når de deltager i Bælte og Vej-Initiativet. Det foregår også i USA, selvom de involverede oftest ikke genkender sammenhængen. Da Donald Trump besejrede Hillary Clinton, det britiske etablissemments ophøjede efterfølger til

Barack Obama, karakteriserede Lyndon LaRouche straks dette som en international udvikling – ikke en national – det var en del af den samme globale proces, der havde ført til Brexit-afstemningen i Storbritannien. Til trods for den mest ondsksfulde løgnagtige kampagne mod det amerikanske præsidentskab siden fængslingen ved lynjustits og falske anklager af Lyndon LaRouche i 1989, væltede Donald Trump skakbrættet ved at oplyse, at han ville frigive de dokumenter, der vil bevise det britiske fingeraftryk bag hele kupforsøget imod ham. Hvert træ i skoven kunne falde, efterhånden som disse dokumenter kommer frem i dagens lys: Hele det britiske kontrolapparat over USA, som har været på plads siden mordet på JFK og tidligere, kunne meget vel blive afmonteret.

Er det en overraskelse, at der er udbrudt fuldstændig politiske krigsførelse i Washington og i udenlandske hovedstæder for at forsøge at stoppe Trump fra at handle? Kan det undre, at Storbritannien og dets medsammensvorne lancerer bølge efter bølge af sanktioner og angreb på Rusland og Kina for at forsøge at bringe dem til standsning, eller i det mindste forhindre Trump i at arbejde med disse regeringer? Er det en overraskelse, at de liberale medier er drevet til vanvid for at blokere for nogen rigtige nyheder om Trumps frigivelse af hemmeligt stemplede dokumenter, eller om Korea, eller Bælte og Vej-Initiativet, med endeløse pornografiske fortællinger om dommer Kavanaugh's påståede ungdommelige sidespring?

Men allermest alarmerende for den britiske imperialistiske tankegang, er spredningen af de ideer, der ligger til grund for den nye globale renæssance, som er etableret omkring Den nye Silkevej. Hvad er disse ideer? De blev kortfattet udtalt af den kinesiske præsident Xi Jinping i sin tale den 25. juli til BRICS-topmødet: "Videnskab og teknologi, som de primære produktive kræfter, har givet uudtømmelig fremadrettet kraft til den menneskelige civilisation I den igangværende nye runde af videnskabelig og teknologisk revolution og industriel

transformation vil nye ting uundgåeligt komme frem og erstatte det gamle ... I lyset af nye muligheder og af ny videnskab og teknologi, har hvert land lige rettigheder til udvikling. De, der ikke holder sig ajour med tendensen i tiden, vil sakke bagud og blive irrelevante.”

Ingen kyndige borgere kan undlade at genkende aftrykket fra Lyndon LaRouches tankegang og et halvt århundrede af strategiske interventioner i sådanne formuleringer. Tilbage i 1983 skrev LaRouche i sin banebrydende sønderlemmende afvisning af Romklubbens forfalskede “grænser for vækst”, offentliggjort under titlen “Der er ingen grænser for vækst”:

“Mennesket er fundamentalt forskelligt fra dyrene ... Mennesket har potentialet til fornuft, evnen til at gøre kreative opdagelser, der fremmer dets videnskabelige erkendelse og omdanner sådanne videnskabelige fremskridt til teknologiske fremskridt. Vi er i stand til at opdage, med stigende perfektion, de lovlige universelle principper, som bestemmer universel skabelse, og at mestre naturen med stigende kraft.”

Dette er dagens strategiske tema.

**Vestens finanssystem på
afgrundens rand:
Kun fire-magters Nye Bretton**

Woods kan forhindre kaos

Leder fra LaRouchePAC den 15. august 2018 – Det vestlige monetære system hænger i en tynd tråd. Den øjeblikkelige panik i Tyrkiet, Argentina og andre steder lattede lidt i dag, men problemet er ikke lokaliseret til et eller flere krisepunkter – det er systemisk, resultatet af de sidste 10 års afvisning af at ændre de politikker, der forårsagede nedbruddet i 2008. Da Wall Street eksploderede i 2008, viste Bush og Obama deres sande farver – Union Jacks røde, hvide og blå farver, ikke USA's flag – idet de afviste at gennemføre Lyndon LaRouche's opfordring til at genoprette FDR's Glass-Steagall lov, samtidig med at der blev vedtaget lovgivning, der fremmede fuldt afkast af derivatspekulationen på bekostning af realøkonomien. Dette førte til befolkningens oprør, som udtrykt ved valget af Donald Trump, der lovede at genoprette den amerikanske industrielle økonomi og afslutte den evige imperialistiske krigsførelse.

Som LaRouche insisterede på efter nedbruddet i 2008, kan Glass-Steagall alene imidlertid ikke længere gøre jobbet. Intet mindre end en helt ny global finansiel orden kan få succes med at erstatte 'Casino Mondial' (verdens-kasinoet) med dets flydende valutakurser og tøjlesløs spekulation, der har optaget pladsen for investeringer i realøkonomien, med IMF og ECB som 'håndhævere'. En sådan ny Bretton Woods tilgang er nødvendig, idet faste valutakurser må genoprettes i et system baseret på guldreserver, mens projekter i regi af 'Den Nye Silkevej', baseret på national kredit udvider produktiviteten og trivslen for hele menneskeheden.

At opnå et sådant nyt paradigme kræver, at Donald Trump sætter sig ned med lederne af de tre andre stormagter i verden – Rusland, Kina og Indien – for at formulere en ny Bretton Woods-aftale. Dette var LaRouche's indsigt i 2009, at kun disse fire stormagter, der handler i enighed, ville have magt til at erstatte det Britiske Imperium med et nyt finanssystem

blandt suveræne nationer, et system baseret på reel udvikling. Denne vision blev bekræftet på det historiske BRICS-topmøde i Sydafrika i sidste måned, hvor Rusland, Kina og Indien forpligtede sig til at udvide ånden og funktionen af Den Nye Silkevej til hele Afrika og den såkaldte udviklingssektor.

Trump har gentagne gange erklæret, at Xi Jinping, Vladimir Putin og Narendra Modi er venner, på trods af en massiv indsats af briterne og deres aktiver i USA for at vende nationen imod både Rusland og Kina. Nu er Russiagate-fidusen afsløret og kan muligvis snart blive afsluttet, idet anklagerne bliver de anklagede. Trumps advokat Rudy Giuliani erklærede, at det er på tide, at Obamas CIA-chef John Brennan bliver bragt til en storjury for hans kriminelle forbrydelse sammen med den britiske efterretningsagent Christopher Steele, der orkestrerede det igangværende kupforsøg mod USA's regering. Ledende kongresmedlemmer er nu fokuserede på den britiske efterretningstjenestes rolle i Russiagate-kupforsøget. Denne udrensning af det imperialistiske britiske snavs inden for det amerikanske etablissement skal afsluttes med det samme, og straks frigøre Trump til at gøre, hvad han nødvendigvis må gøre, gennem fire-magts afstemningen: skabe et nyt Bretton Woods.

POLITISK ORIENTERING: Den gamle verdensorden disintegrerer –

BRIKS og det nye paradigme vinder frem

Se også 2. del (30 min)

Med formand Tom Gillesberg

Video 1. del:

Video 2. del:

Lyd:

Værre end 'fake news': Mediernes tvungne ensartethed!

– af Helga Zepp-LaRouche

5. august 2018 – Vi burde have lært fra 1920'erne og 1930'erne, at spredning af kulturel pessimisme i befolkningen har fatale konsekvenser. Men en sådan pessimisme spredes i dag i lyset af usikre fremtidsmuligheder i mange vestlige samfund, og især i Tyskland, med det resultat at flere og flere borgerne helt har opgivet håbet om at kunne gøre en forskel gennem deres egen deltagelse, eller at de tilslutter sig

højrefløjspartier, der kan give et afløb for vreden, men ikke tilbyder nogen løsninger. Synderen for denne udvikling er ikke mindst det politiske etablissement, som får os til at acceptere en 'TINA' politik – TINA er akronym for 'There Is No Alternative' (der er ikke noget alternativ) – og den tvungne ensartethed i 'mainstream'- medierne, som undertrykker alle budskaber, der peger på alternativer.

Vi gennemlever, hvad der sandsynligvis er den største strategiske forandring nogensinde. Under ledelse af BRICS-landene (Brasilien, Rusland, Indien, Kina og Sydafrika) fokuserer størstedelen af udviklingslandene for øjeblikket på 'win-win'- samarbejde, med det formål at gøre springet til en status som en industrialiseret nation, og at opnå en god levestandard for deres befolkninger så hurtigt som muligt. BRICS-gruppens årlige konference i Johannesburg i juli omfattede nogle af udviklingslandenes største og vigtigste internationale organisationer, såsom Gruppen af 77, Organisationen for Islamisk Samarbejde (OIC), Mercosur og Den Afrikanske Union, som alle var til stede for at samarbejde med BRICS om Det Globale Syden-initiativ.

Det kinesiske Silkevejs-initiativ, og ideen om at relationer ikke længere er baseret på geopolitisk konfrontation men på gensidige fordele, har forandret det politiske klima i mange af verdens regioner på en aldeles positiv måde. For eksempel har valget af den nyligt udpegede pakistanske premierminister Imran Khan for første gang skabt potentialet til at bilægge konflikten mellem Indien og Pakistan. Khan lovede at sikre, at hans land tog to skridt mod Indien for hvert skridt, som Indien ønskede at tage imod Pakistan. Samarbejdet mellem BRICS-landene har også indflydelse på Pakistan; Kina har traditionelt gode forbindelser med Pakistan, og netop nu holder de russiske og pakistanske søværn et møde på højt niveau, efter at de første fælles manøvrer mellem russiske og pakistanske landtropper nogensinde fandt sted netop for et år siden.

Også omfattet af den nye samarbejdsånd er Afrikas Horn, hvor de hidtil fjendtlige stater Somalia, Djibouti, Eritrea og Etiopien kraftigt udvider deres diplomatiske og økonomiske forbindelser, i høj grad takket være kinesernes investeringer, som f.eks. i opførelsen af jernbanen fra Djibouti til Addis Abeba. Og i modsætning til den konsekvent negative mediedækning af forhandlingerne mellem Nordkorea, Sydkorea og USA er denne proces godt på vej med mulighed for, at et ledende nordkoreansk regeringsmedlem kan tale i New York inden den kommende Generalforsamling i FN til september.

I mellemtiden har den syriske regering lanceret den økonomiske genopbygning af provinsen Aleppo. Den første del af tretrinprogrammet er genopbygningen af infrastrukturen, det andet trin er den specifikke forsørgelse af hver enkelt familie, og den tredje fase er folks tilbagevenden til et sikkert nærmiljø, som viceminister i provinsen, Hamid Kenno, understregede. På samme tid har det russiske militær hjulpet med at oprette et flygtningecenter i Syrien, der vil byde flygtninge velkommen tilbage fra Jordan, Libanon og Tyrkiet og bistå dem med deres tilbagevenden til deres hjem. Et interministerielt koordineringsudvalg af de russiske udenrigs- og forsvarsministerier har overtaget den velordnede hjemsendelse af flygtninge.

Man ville formode, at alle disse udviklinger faktisk ville dominere overskrifterne, hvilket straks ville fylde alle klart tænkende mennesker med håb om, at verdensfreden er blevet mere sikker, at fattigdom kan overvindes, og at flygtningekrisen kan løses på en human måde. I stedet siger medierne ikke et ord om initiativet 'Globale Syden'. En artikel i Die Welt, broderet med meget geopolitisk spin, citerer Xi Jinpings tale på BRICS-topmødet: "Afrika har mere udviklingspotentiale end enhver anden region i verden". Og hvad konkluderer forfatteren? At "Kina arbejder for at opbygge sit imperium", og at det kommende topmøde mellem Kina og Den Afrikanske Union i Beijing førstkomende september bare er Xi

Jinpings "charme-offensiv."

Selvfølgelig har denne censur af gode nyheder til formål at skildre det gamle neo-liberale paradigmes politik, som om, at der ikke er noget alternativ. Hvis Kina – i øvrigt sammen med Indien, Rusland og Japan – nu påviser, at Afrika rent faktisk kan industrialiseres, og hvis det blev sandfærdigt rapporteret, så kunne nogen måske tænke sig at spørge hvorfor det afrikanske kontinent, efter århundreder med kolonialisme og årtier med IMF's berygtede kreditbetingelser, er i sin nuværende prekære tilstand, og om ikke dette er en væsentlig årsag til flygtningekrisen.

I stedet for at svare på Kinas gentagne tilbud om at arbejde sammen med de afrikanske stater om deres industrialisering i forbindelse med Den nye Silkevej, har den tyske regering blokeret for kinesiske investeringer i Tyskland, såsom den seneste erhvervelse af producenten af præcisions-maskineri, Leifeld Metal

Spinning, skønt forskellige undersøgelser bekræfter, at kinesiske investorer altid har sørget for at øge antallet af arbejdspladser og hævet lønnen. Hvor var regeringens veto, da dusinvis af britiske og amerikanske investeringsfonde i de senere år tog alting fra mellemstore virksomheder til boligselskaber og infrastruktur, skar de bedste dele fra og solgte dem, og lukkede ned for resten som socialt uforenelige?

Det er en absurd ide at tro, at man kan standse fremgangen for vækst- og udviklingslande – Indien og Kina alene tegner sig for 2,6 mia. mennesker – og pålægge den neoliberale geopolitiske model som den eneste mulige option for resten af verden. Blairs og Obamas politik for at omdanne hele verden til vestligt demokrati gennem regimeskifte og 'humanitære' interventioner som en slags moderne korstog, er klart mislykkedes. Hverken Kina eller Rusland vil have denne model, og flere og flere udviklingslande ser den kinesiske model som modellen for deres egen udvikling.

Årsagen er, at BRICS tilbyder en form for samarbejde, der fokuserer på gensidig udvikling, mens Vesten foretrækker den neoliberale model, og dermed profitmaksimering for de få på bekostning af de mange. Det bliver heller ikke overset i resten af verden, at EU glider ind i mere og mere uenighed mellem dets medlemsstater, hvad enten det drejer sig om at håndtere flygtningekrisen, valget mellem større integration versus en understregning af national suverænitet eller forholdet til Kina, Rusland og USA.

At se på verden gennem eurocentriske briller tilslører den betragtning, at størstedelen af menneskeheden, repræsenteret ved BRICS og Det Globale Syden, har draget den konklusion af Vestens neoliberale politik, at en revision af det nuværende system for global styring er presserende nødvendigt, og at denne omorganisering ikke kan overlades til Vesten.

I stedet for arrogant at fortsætte med at sætte sig på egoismens høje hest i deres formodede overlegenhed, og snart lande deres befolkninger på historiens udkant, bør Europas nationer og USA se på tilbuddene fra Kina og Rusland om samarbejde og medvirken i udformningen af det nye paradigme. Trods punktafgifter pålagt af Trump fortsætter Kina med at tilbyde samarbejde til USA for at eliminere handelsunderskuddet gennem 'joint ventures' i tredjelande. Og en talskvinde for Kinas handelsministerium har netop sagt, "Vi tror altid på, at dårlige ting kan forvandles til gode, og at udfordringer kan forvandles til muligheder."

Og ved det netop afsluttede ASEAN- topmøde (Association of South East Asian Nations) i Singapore, genkaldte den russiske udenrigsminister Sergey Lavrov Putins ord fra Rusland-ASEAN-topmødet i Sochi i 2016, hvor han opfordrede partnerlande til at være opmærksom på det enorme geopolitiske og geoøkonomiske potentiale i det eurasiske kontinent, hvor den Eurasiske Økonomiske Union (EAEU), Shanghai Corporation Organisation (SCO) og ASEAN supplerer hinanden. Lavrov understregede, at døren forbliver åben for EU og ingen skulle tvivle på, at EU

burde være interesseret i det af rent pragmatiske økonomiske og forretningsmæssige grunde.

Men man kunne også finde grunde til et sådant samarbejde, som går ud over det pragmatiske. Hvis Europa ikke vil glemme og miste sin humanistiske og klassiske kultur, så kunne vi genoplive ideerne fra Nicholas af Cusa, Leibniz og Schiller, og yde vores bidrag til udviklingen af menneskeheden. Det vil du helt bestemt ikke læse om i de almindelige medier. Men så er der dette forum (hjemmeside).

Et nyt paradigme kommer frem: Hvorhen USA?

LaRouche PAC Internationale Webcast for fredag d. 3. aug., 2018

MATTHEW OGDEN: Hej, det er 3. august 2018. Mit navn er Matthew Ogden, og I lytter til vores fredagsudsendelse på Larouchepac.com med vores ugentlige strategiske oversigt. Som man kan se på skærmen bærer vores udsendelse titlen "Et Nyt Paradigme Kommer Frem: Hvorhen USA?" Vi lever helt bestemt i en periode med meget hurtig forandring, med hidtil usete udviklinger, der forekommer rundt om på kloden med stadig hurtigere frekvens. Som den kinesiske præsident Xi Jinping sagde under det nylige BRICS-topmøde i Johannesburg, Sydafrika, hvor dette billede er taget fra: "Vi er vidne til store ændringer, der udfolder sig i vores verden. Noget uset i et århundrede." Så denne hurtige forandring, som Kinas Præsident Xi Jinping henviser til, skyldes et sammenstød mellem to modstridende dynamikker på denne planet. På den ene side har vi det samtidige sammenbrud af hele den

transatlantiske geopolitiske verdensorden. Vi er vidne til dette i alle dets facetter. Det er ikke kun økonomisk, men også finansielt, politisk, samt en social nedbrydning. Vi ser det lige her i vores dagligliv herhjemme i form af et stigende antal dødsfald, de stigende stofrelaterede overdoser, den kollapsende sociale struktur og truslen om et totalt sammenbrud af Wall Street og City of Londons finanssystem. Dette truer. Men på den anden side ser man en samtidig opkomst af en helt ny international orden; en orden som drives af de globale megaprojekter og økonomiske udviklingsinitiativer, der er gennemført af Kina – Bælt og Vej-initiativet – og de lande, der er hoppet med om bord i det. Og effekten mærkes globalt, som BRICS-topmødet, der fandt sted for lidt over en uge siden i Johannesburg, Sydafrika, gjorde det krystalklart, at det her repræsenterer en helt ny vision for verden og en nyfundet dedikation til menneskehedens værdighed og udviklingen af hele planeten. Dette er ikke bare 'business as usual'; dette er et klart brud med den form for kolonialisme og geopolitisk verdensorden, som vi har oplevet i de sidste årtier. I stedet en forpligtelse til en helt ny vision for menneskeheden.

Schiller Instituttets Nye Paradigme Webcast, den 2. august, 2018 med Helga Zepp-LaRouche

Det Nye Paradigme bevæger sig fremad efter 'Singapore-Modellen. Dialog, ikke Krig! –

HARLEY SCHLANGER: Hej, jeg er Harley Schlanger fra Schiller

Instituttet. Velkommen til denne uges internationale strategiske webcast med Helga Zepp-LaRouche, som er grundlægger og formand for Schiller Instituttet, og som er på forkant i kampen for at frembringe et nyt paradigme til erstatning for det døende, farlige gamle paradigme med geopolitisk konfrontation.

Efter BRICS-topmøderne har der i den sidste uge været flere udviklinger, der har konsolideret det nye paradigme, en serie af nye initiativer, åbninger for dialog, fortsatte dialoger – og selvfølgelig hysteriske reaktioner fra City of London og neokonservative i USA.

Helga, hvorfor begynder vi ikke med det fortsatte momentum fra BRICS-topmødet, da der er meget at rapportere. Giv os en opdatering med hvad du ved om det?

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Ja, vi diskuterede det i sidste uge, men i mellemtiden er der kommet flere rapporter ud om, at det ikke bare var BRICS og BRICS-Plus, med deltagelse af mange vigtige udviklingslande, men faktisk næsten flertallet af alle de vigtige organisationer for udviklingslandene, såsom G77, Mercosur, Organisationen for islamisk Samarbejde (OIC) og mange regionale organisationer. Man kan virkelig sige, at der meget, meget hastigt er ved at opstå en helt ny økonomisk orden, et nyt system for regeringsførelse baseret på 'win-win' samarbejde, på respekt for den andens suverænitet, og dette fortsætter virkelig ånden fra Den nye Silkevej, som nu har tag i flertallet af nationerne, i hvert fald på den sydlige halvkugle og i sektoren med udviklingslandene.

Dette skaber helt anderledes omstændigheder, så mange konflikter, som syntes at være uløselige, kan nu gå i en fredelig retning. Og jeg vil kun give dig et enkelt eksempel med Pakistans nye premierminister Imran Khan, der dybest set sagde, at Pakistan vil følge den kinesiske model, men han

sagde også, at han ønsker tilnærmelse med Indien, og at for hvert skridt Indien tager med hensyn til Pakistan, er han villig til at tage to skridt. Så der er faktisk for første gang mulighed for at løse konflikten mellem Indien og Pakistan. Og det er også første gang, at det russiske militær har holdt militærøvelser sammen med Pakistan.

Kina spiller naturligvis en stor rolle i Pakistan. Rusland har meget gode relationer til Indien. Og nu i den nye ånd fra 'Shanghai Cooperation Organization', (SCO), og BRICS 'Globale Syd', som de kalder denne nye udvikling, er det muligt at løse denne konflikt.

I en anden konflikt, bortset fra Nordkorea, som vi allerede har diskuteret, og som i modsætning til mediernes løgne ligger i en meget god position – det går fremad på den rigtige måde – er der, i ånden fra den Nye Silkevej, nu også for første gang en tilnærmelse imellem Somalia, Djibouti, Eritrea og Etiopien.

Og i denne sammenhæng fremsatte Houthi-lederen i Yemen et ensidigt fredstilbud til den anden side om fred blandt den yemenitiske befolkning, der lider under den værste humanitære katastrofe på planeten, at der bør være våbenhvile og tages skridt mod fred.

Jeg synes virkelig, at alle disse udviklinger er helt fantastiske, og de viser, at under ledelse af BRICS, især Kina og Rusland, og med dem også Indien, Sydafrika og Brasilien, gøres der en indsats for at erstatte den gamle, kollapsede, geopolitiske orden med det nye system for internationale systemrelationer, som jeg synes er meget, meget lovende. Og det er en stor skam, at vores almindelige medier i Vesten er så Gleichgeschaltet, så fuldstændig kontrollerede, at de fleste mennesker absolut ingenting ved om disse fantastiske udviklinger, fordi medierne bare ikke rapporterer om det, men det betyder ikke, at det ikke findes. Derfor

appellerer jeg til Jer, vores seere, om at sørge for, at dette program bliver mere kendt, del det med dine venner og bekendte, og deltag i Schiller Instituttets arbejde, for vi skal have Vesten til at deltage i udformningen af denne nye verdensøkonomiske orden. Det er absolut muligt, det kan gøres, men det kræver dog meget arbejde!

Dobbelt Magtsituation i Verden i Dag – hvilken Vej vil USA tage?

Leder fra LaRouchePAC den 1. august 2018 – BRICS-topmødet i 2018 kan med fordel sammenlignes med Bandung-konferencen for asiatiske og afrikanske nationer i Indonesien i 1955, hvor de tidligere koloniserede nationer mødtes for første gang uden tilstedeværelse af de koloniale herrer. Forskellen fra dengang og nu er, at BRICS nu ikke blot repræsenterer størstedelen af verdens befolkning, men også næsten halvdelen af verdensøkonomien, og langt den største vækst i verdensøkonomien.

Udviklingen på BRICS Forum i sidste uge, og de mange bilaterale og multilaterale møder på sidelinjen mellem statsoverhovederne og institutionerne i det "Globale Syden", demonstrerede, at det nye paradigme allerede eksisterer i verden i dag. Under indflydelse af, ikke nogen nation, men ånden og konceptet om den "Nye Silkevej", som blev iværksat af den kinesiske præsident Xi Jinping i 2013, har næsten alle nationerne i Asien, Afrika og Latinamerika, der generelt beskrives som 'udviklingslande', sluttet sig sammen for at omdanne verden gennem udvikling, ligesom Kina i løbet af få årtier har taget teten i de fleste kategorier indenfor

infrastrukturudvikling og i mange kategorier indenfor industri og videnskabelig forskning, samtidig med at 700 millioner mennesker er blevet løftet ud af fattigdom.

Et af BRICS-topmødets større resultater var forpligtelsen til, endelig, at løfte hele Afrika ud af den tilstand af fattigdom og underudvikling, der er blevet pålagt kontinentet af de tidligere kolonimagter. Indien og Kina forpligtede sig til at arbejde sammen for at bringe deres videnskabelige og teknologiske erfaring til det såkaldt mørke kontinent. Rusland lovede at 'oplyse Afrika' med energiudvikling, anført af atomkraft, tilgængeligt for alle, 'opbygget fra bunden af', for at give elektricitet til de 600 millioner afrikanere, der stadig lever i mørket.

Det andet center for denne dobbelte magtsituation, Vesten, befinder sig i en krise af historiske proportioner. Den Europæiske Union smuldrer både politisk og i flere lande også økonomisk. Det vestlige finanssystem er en spekulativ boble, der er ved at bryde. Topmødet mellem den nye italienske premierminister Giuseppe Conte og præsident Trump i mandags har sat en skræk i EU's oligarker, der advarer om, at den nye amerikansk-italienske "akse" vil forstyrre lederskabet i Tyskland og Frankrig, hvis ledere i stigende grad bliver miskrediteret i deres egne nationer og i hele EU. Husk på, at Conte støttede Trumps intervention på G7-topmødet i juni, hvor Trump informerede disse 'ledere af det gamle paradigme' om, at deres sammenslutning i alt væsentlighed er irrelevant, med mindre Rusland er med ved bordet.

Så spørgsmålet forbliver – hvilken vej vil USA tage? Trump har insisteret på, at USA skal være venner med Rusland og Kina; at der ikke skal være flere 'regimeskifte-krige', og at han vil genoprette nationens industrielle infrastruktur, der befinder sig i en tilstand af sammenbrud. Kan han gøre det?

Kesha Rogers, godkendt af LaRouches Politiske Aktionskomité som kandidat til Kongressen for Texas, har udgivet en erklæring: "Kinas tilgang til Afrika viser os, hvordan vi kan gøre en ende på fattigdommen i USA." Hun udtaler, at USA

“lider under ekstrem fattigdom, høje selvmordsrater, stofmisbrug, nedgang i grundlæggende økonomisk infrastruktur og manglende opsparing og finansiering til fremtiden. Alt imens USA har været i et accelereret fysisk økonomisk sammenbrud, har Kina i løbet af de sidste 30 år skabt et økonomisk mirakel med hensyn til bekæmpelse af fattigdom, og løftet i hundredvis af millioner af mennesker ud af fattigdom med målrettede projekter og strategier, som løser de særegne problemer i hver by for sig. Dette har fungeret, ikke kun i Kina, men over hele verden, især i Afrika. Den hurtige udvikling af den fysiske økonomi, igennem byggeri af udviklingskorridorer med jernbaner og modernisering af havne, er nu at ved at ophæve det Britiske Imperiums overlagte kolonialistiske politik med krige og økonomisk ødelæggelse.” Dette, konkluderer hun, er den model, som amerikanerne skal følge: “Denne model, som i dag gennemføres i Afrika med hjælp fra Kina og BRICS-nationerne, må vedtages i USA for at omdanne vores forsømte samfund, der er blevet ødelagt af kriminel uagtsomhed, til ‘brødkurve’ med økonomisk vækst og velstand. “Dette er midlet, skriver hun, til at opnå de mål der er fastsat af præsident Trump, som har ” forpligtet sig til at genopbygge og udvide den forfaldne amerikanske infrastruktur, og forbedre relationerne til Rusland og Kina samt andre førende nationer rundt om i verden.” (Se webstedet med Rogers kampagne for den fulde erklæring m.m.)

Rogers har også en anden plan, der omhandler det nye, positive forhold mellem præsident Trump og den nyvalgte præsident i Mexico, López Obrador. Da Trump har erklæret, at NAFTA skal erstattes med en helt ny handelsaftale, bør vi ikke kalde den nye plan for den Nordamerikanske frihandelsaftale, men det ‘Nordamerikanske Bælte- og Vejinitiativ, ‘NABRI. På denne måde kan USA deltage fuldt ud i udviklingen af Mexico og i hele Latinamerika, såvel som i USA selv, sammen med Kina og de andre 100 nationer i Bælt- og Vejinitiativet. Og, som Trump og López Obrador begge er enige om, ved at skabe økonomisk udvikling, job og håb for fremtiden, kan flygtningekrisen løses, og narkotikakartellerne, som nu stort set styrer

Mexico, besejres.

Det er dette samarbejde mellem, hvad LaRouche kalder 'de Fire Magter', Rusland, Kina, Indien og USA samt andre suveræne stater, der måtte ønske at deltage, der kan gøre en ende på 'Imperiets' magt i verden én gang for alle, og frembringe et nyt paradigme for menneskeheden.

Fremkomsten af en ny, retfærdig verdensøkonomisk orden finder sted; britisk kupforsøg i USA må slutte.

Leder fra LaRouchePAC den 31. juli 2018 – Betydningen af BRICS-nationernes 10. årlige topmøde i Sydafrika i sidste uge er, at fremkomsten af en ny verdensøkonomisk orden nu finder sted. Dette var tydeligt i udtalelser og handlinger fra statsoverhovederne for Kina, Rusland, Indien og andre, men blev også afspejlet i 'BRICS-Plus' gæstnationernes engagement i den opsøgende indsats rettet mod "det Globale Syd"; BRICS-Plus gæstnationerne repræsenterede systematisk alle de større regionale økonomiske fællesskaber på den sydlige halvkugle, fra Fællesmarkedet (Mercosur) i Sydamerika, til den Afrikanske Union (AU), til Organisationen for Islamisk Samarbejde (OIC), og videre til Sydøstasien. Allerede inden BRICS-topmødet trådte sammen, havde Præsident Xi Jinping og premierminister Narendra Modi hver især besøgt Rwanda, som præsiderer for den Afrikanske Union i 2018.

Processen bevæger sig hurtigt. Millioner af mennesker ønsker at udvikle sig og bevæge sig fremad. For eksempel sagde præsident Recep Tayyip Erdogan i Johannesburg, at hans nation, Tyrkiet, burde tilslutte sig BRICS, og gøre det til "BRICST." Bemærk at Tyrkiet i 2018 har formandskabet i Organisationen for Islamisk Samarbejde, som har 57 medlemsstater, heraf 47 der har et muslimsk flertal, og kollektivt repræsenterende 1,3 mia. mennesker. Erdogans økonomiske rådgiver, Cemil Ertem, forklarede den 25. juli, at en "ny politik" begynder at blomstre i østlige lande i modsætning til krisen i Vesten. Ertem sagde, at det udvidede BRICS kan være den økonomiske "ækvivalent" til 'Archimedes løftestang', der flyttede verden. "Opfølgingsplaner fra BRICS-topmødet omfatter for eksempel åbninger af nye filialer af kreditbanker til udvikling. En ny filial af BRICS's Ny Udviklingsbank åbnes snart i Sao Paulo, Brasilien og derefter i Brasilia.

Ved afslutningen af BRICS-topmødet, udsendte Helga Zepp-LaRouche en artikel, "BRICS-landene er i centrum af en ny, retfærdig verdensøkonomisk orden! eller hidtil uset i historien: Hvordan Kina forandrer af verden!" Hun sagde, at topmødet var "formet af den Nye Silkevejs ånd. Det betyder intet mindre, end at en ny æra for menneskeheden er påbegyndt, en æra, hvor alle nationer i verden har ret til udvikling på grundlag af videnskabelige og teknologiske fremskridt."

I direkte modsætning til denne fremgang, kom så den ulykkelige handling med mordet på den øverste ingeniør for 'Den Store Etiopiske Renæssance-Dæmning' på den Blå Nil, Simegnew Bekele den 27. juli. Dette er et morderisk signal til ingeniører og forskere overalt om at holde sig væk fra udvikling. Give op Skjule sig.

Indtil videre har politiet ikke udsendt nogen endelig udtalelse om, hvem der er ansvarlig. Men – cui bono – poteaftrykket af en britisk operation er tydelig. Selv om der

er modsætninger internt i Etiopien, forklarer det ikke målrettede snigmord. For fem uger siden var der også mordforsøget på Etiopiens nyvalgte premierminister Abiy Ahmed, som arbejder aktivt for samarbejde, for fred og udvikling overalt på Afrikas Horn.

Disse målrettede drab og mordforsøg bringer mindelser om lignende tilfælde, foretaget af den britiske geopolitiske flok på et andet kritisk tidspunkt i nyere tid. I Tyskland var der mordene på fortalernes for udvikling, Buback (1977), Herrhausen (1989), Rohwedder (1991) og andre – tilskrevet 'Rote Arme Fraktion', en britisk løgnehistorie – og lignende operationer.

Tiden er nu inde til at gøre alt for at sætte en stopper for denne neo-imperialistiske ondskab, én gang for alle. Vi må stoppe kupforsøget af britisk herkomst mod præsidentskabet for USA. Dette gør det muligt for den transatlantiske blok at slutte sig til den historiske revolutionerende globale udvikling, der nu dukker frem. For hver dag som kupforsøget fortsætter, blokeres der for strategiske muligheder, kritiske møder forsinkes og faren for en total krig og kaos forøges.

I dag var der nye signaler af den form for positive udenlandske relationer, som burde finde sted mellem lederne af USA, Kina, Rusland og andre. På den fælles pressekonference i Det Hvide Hus med præsident Trump, sagde den besøgende italienske premierminister Giuseppe Conte, at "forholdet mellem de Forenede Stater og Rusland er grundlæggende ... [for] stabilitet og sikkerhed." Præsident Trump, der gik med til at mødes med præsident Putin, sagde, at han også er parat til at mødes med Iran, hvor som helst og når som helst. Trump sagde: "Jeg tror på møder."

BRICS sætter dagsorden for global udvikling – USA må gå med for at oprette en ny verdensorden, baseret på fred gennem udvikling

Den enorme dynamik ved topmødet mellem BRICS-landene (Brasilien, Rusland, Indien, Kina og Sydafrika) den 25.-27. juli i Johannesburg, og især BRICS's 'Afrika Dialog Forum', der fandt sted ved samme lejlighed, har samlet det meste af verden omkring flere nøglekoncepter: Fred gennem udvikling; 'BRICS-plus' som kernen i et nyt syd-syd-forhold, eller 'Globale Syd; 'det Nye Silkevejs-koncept som basis for "nye drivkræfter bag udvikling; "atomkraft for alle nationer, med Rusland i spidsen; og det presserende behov for internationalt samarbejde om udviklingen af Afrika og Sydvestasien fra århundreder med koloniale krige og udbytning.

Overvindelsen af det britisk/saudisk-skabte terroristnetværk i Syrien, tilvejebragt af det åbne samarbejde mellem Trump-administrationen og Putin-administration i Rusland, og den lovende omformning af den koreanske halvø tilvejebragt af samarbejdet mellem Trump, Xi Jinping, Putin og den sydkoreanske præsident Moon Jae-in, giver bare et glimt af hvad der kan opnås gennem strategisk samarbejde mellem de store magter, der bryder med det Britiske Imperiums geopolitiske opdeling af verden i øst versus vest.

Den tidligere amerikanske diplomat James Jatras, der talte ved en konference afholdt af Schiller Instituttet i New York City

i juni, udgav i lørdags en kraftig artikel i Strategic Culture med titlen "Vil de næste skridt vedrørende Iran pege imod en ny 'de tre store' eller 3. Verdenskrig?" Med 'de tre store', henviser han til USA, Rusland og Kina, idet han noterer, at Trump konsekvent har afvist rollen som 'verdens politimand', som pålagt USA af de anglofile neo-konservative, alt imens han også afviser den afindustrialisering, der fulgte med den radikale 'frihandelspolitik', der også kommer fra briterne. Med henvisning til professor Michael Klare påpeger artiklen korrekt, at Trump konsekvent har presset på for en 'tripolær verdensorden' med USA, Rusland og Kina, der arbejder sammen. Hvorfor ville Trump vende sig imod myten om 'verdens eneste supermagt' i en Pax Americana? Klares indsigt: "I den Trump'ske tankegang er dette land blevet svagt og overstrakt på grund af dets ukritiske overholdelse af de fremherskende forskrifter for den internationale liberale orden, der kræver, at USA påtager sig opgaven med at være politimand for verden, alt imens de giver dets allierede økonomiske og handelsmæssige fordele til gengæld for deres loyalitet. "En afvisning af den mislykkede rolle (hvilken, som Klare ikke nævner, er den britiske vision af 'britiske hjerner og amerikansk råstyrke', som opretholder imperiet) ville tillade "fremkomsten af et mindre belastet, stærkere Amerika – omtrent som et stærkere Rusland er opstået fra Sovjetunionens vrag i dette århundrede, og et stærkere Kina fra vraget af maoismen."

Jatras advarer om, at hvis det igangværende kupforsøg mod Trump skulle lykkes, ville en regering under Mike Pence bringe 'det gamle regime' tilbage, den "neoliberale, unipolare orden", som hurtigt ville sætte sig i bevægelse for at knuse Trumps samarbejde mellem 'de tre store'. Resultatet ville være en "katastrofe af bogstaveligt talt ufattelige proportioner, en katastrofe, som Trump har forsøgt at stoppe."

Dette er en afspejling af LaRouches halvtreds år lange perspektiv, der blev lanceret for halvtreds år siden, et perspektiv, med en afslutning af den permanente krigsførelse

og nedskæringspolitik under det Britiske Imperium, der drives af London og Wall Street. LaRouche hævdede, at dette kun kunne opnås ved en sammenkomst af alle suveræne national-stater baseret på menneskehedens fælles mål. Dette er nu klart inden for rækkevidde. Næsten hele Asien, Afrika og Latinamerika er nu forenet bag dette princip gennem BRICS og den Nye Silkevej. EU smuldrer, mens en ny italiensk regering fører an i et brud med EU-diktaturet og en fornyelse af samarbejdet med Rusland og Kina. Den nyvalgte italienske premierminister Giuseppe Conte mødes mandag med præsident Trump i Det Hvide Hus.

På trods af den ekstreme fare er det et historisk øjeblik, der kalder på stor optimisme og fuldt engagement, et øjeblik, og en mulighed, som ikke må gå tabt.

BRICS-Plus Nyskabelse med det 'Globale Syden' markerer Momentum mod nyt Paradigme for verdensomspændende Fred og Udvikling

Det tre dage lange BRICS-topmøde i Johannesburg, som i aften sluttede med en præsentation af værten, den sydafrikanske præsident Cyril Ramaphosa, havde hidtil uset deltagelse af statsoverhoveder og regeringer for de lande, der for indværende præsiderer for de vigtigste regionale organisationer i det 'Globale Syden.' Dette skete som en

opfølgning på BRICS-topmødet i 2017, ved hvilket værtslandet Kina indledte en praksis med "BRICS-Plus", nemlig at invitere fem statsoverhoveder, som repræsenterer "nye markeder og udviklingslande."

Men i år var nyskabelsen med gæstinationer udvidet yderligere for systematisk at engagere alle de lande, der præsiderer for stående organisationer – kaldet "regionale økonomiske fællesskaber" – for det Globale Syden og de Forenede Nationer. De er ikke kun fra Afrika, men fra hele rækken af lande syd for Krebsens vendekreds – det vil sige 'syden' – og omegn. Den fulde liste er gengivet nedenfor.

Titlen på BRICS-Plus initiativet for 'engagement' i 2018 var "BRICS-Plus: Sikring af bæredygtig og inkluderende vækst for velstand i det 'Globale Syden'." Præsident Xi Jinping understregede i hans bemærkninger til 'engagements-dialogen', at nationer sammen kan udforske "nye drivkræfter for udvikling" (se separat slug.) I tråd hermed har den russiske præsident Vladimir Putin drøftet atomkraft med en række nationer, herunder Zambia, Sydafrika, Egypten, og andre.

'Engagements-erklæringen' fra BRICS sagde, at "baggrunden for dette BRICS-Plus koncept er, at skabe en platform for større interaktion og partnerskaber blandt lande i det Globale Syden for at forme dagsordenen for gennemførelsen af ændringer i den globale økonomi" Dette indvarsler kommende historiske politiske forandringer, i særdeleshed på mødet til september i Kina, arrangeret af 'Forum for Samarbejde mellem Kina og Afrika (FOCAC).

Organisationer og nations-formandskaber ved topmødet i Johannesburg:

– Afrika –

African Union–Rwanda, 2018 formand

NEPAD (New Partnership for Africa's

Development)–Senegal,

Chair of its HSGIC (Government Heads of State and Government Implementation Committee)

IGAD (Intergovernmental Authority on Development)–Ethiopien

ECCAS (Economic Community of Central African States)–Gabon

EAC (East African Community)–Uganda

ECOWAS (Economic Community of West Africa States)–Togo

Common Market for Eastern and Southern Africa–Zambia

– Amerika –

CARICOM (Caribbean Community)–Jamaica, ny formand

MERCOSUR (Common Market of the South)–Argentina,
medlem

– Asien –

OIC (Organization of Islamic Cooperation)–Tyrkiet

Africa-Asia Strategic Partnership, Indonesia, formand
med

Sydafrika

– Multinationale –

G77 (Group of 77+ Kina)–Ægypten, formand

G20 (Group of 20)–Argentina, formand.

**BRICS-topmødet demonstrerer
det nye paradigme for
menneskeheden –**

USA må gå med, hvis det skal lykkes

BRICS-topmødet, BRICS Plus-møderne og BRICS-Afrika-forum, der blev holdt i Sydafrika i sidste uge, har demonstreret optimismen hos flertallet af menneskeheden, repræsenteret ved BRICS Plus, og denne institutions kapacitet for at udgøre kernen i den nye verdensorden, baseret på principper defineret af Lyndon LaRouche over de sidste årtier.

Hvad der nu er påkrævet, sagde Helga Zepp-LaRouche i dag, er at denne organisationen driver USA til at blive en del af dette nye paradigme, og slutter sig til den nye silkevej. Se rapporterne fra Johannesburg nedenfor, og præsident Trumps mod til at udfordre briternes kupmagere. Det er vores job at udføre det nødvendige næste skridt – at bringe USA og BRICS Plus-nationerne sammen, i ånden af den nye silkevej, til at udvikle Afrika, rekonstruere de transatlantiske økonomier, og skabe det nødvendige nye internationale finanssystem, baseret på LaRouches fire love.